

DE APOCALYPS ONTHULD

*waarin de verborgenheden die daar voorzien zijn
en tot nu toe verborgen waren,
worden onthuld.*

ELFDE HOOFDSTUK

1. En mij werd een riet gegeven, een stok gelijk; en de engel stond daarbij, zeggende: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en de aanbiddenden daarin.
2. En de voorhof welke buiten de tempel is, werp die naar buiten uit en meet die niet, omdat hij de natiën is gegeven; en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden.
3. En Ik zal Mijn twee getuigen geven en zij zullen profeteren tweehonderdzestig dagen, omkleed met zakken.
4. Dezen zijn de twee olijven en de twee kandelaren, welke vóór de God der aarde staande zijn.
5. En indien iemand hen zal hebben willen schaden, een vuur zal uitgaan vanuit hun mond en zal hun vijanden verslinden; en indien iemand hun schade zal hebben willen toebrengen, die moet aldus gedood worden.
6. Dezen hebben mogendheid de hemel te sluiten, opdat de regen niet regene in de dagen van hun profetie; en zij hebben mogendheid over de wateren, om die te verkeren in bloed; en de aarde te slaan met elke plaag, zo menigmaal als zij zullen hebben gewild.
7. En wanneer zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, zal het beest opklimmende vanuit de afgrond oorlog maken met hen en het zal hen overwinnen en het zal hen doden.
8. En hun lichamen op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, alwaar ook onze Heer gekruisigd is.
9. En zien zullen zij vanuit de volken en stammen en tongen en natiën hun lichamen drie dagen en een halve en zij zullen niet toelaten dat hun lichamen in graven gelegd worden.
10. En die op de aarde wonen, zullen zich verheugen over hen en zij zullen zich verblijden en zij zullen elkaar geschenken zenden, omdat die twee profeten hebben gepijnigd degenen die op de aarde wonen.
11. En na drie dagen en een halve is een geest des levens vanuit God binnengegaan in hen en zij stonden op hun voeten; en er is grote vrees gevallen op degenen die hen zagen.
12. En zij hoorden een grote stem vanuit de hemel, zeggende tot hen: Klimt herwaarts op; en zij klommen op in de hemel in de wolk; en hun vijanden zagen hen.
13. En in die ure geschiedde een grote aardbeving en het tiende deel van de stad is gevallen, en gedood zijn in de aardbeving de namen van mensen zeventuizend; en de overigen zijn verschrikt geworden en hebben heerlijkheid gegeven de God des hemels.
14. Het tweede wee is voorbijgegaan; zie, het derde wee komt snellijk.
15. En de zevende engel heeft gebazuind en er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken der wereld zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus en Hij zal regeren tot in de eeuwen der eeuwen.
16. En de vierentwintig Ouderen, die vóór God gezeten zijn op hun tronen, vielen op hun aangezichten en aanbaden God.

17. Zeggende: Wij danken , Heer God almachtig, Die is en Die was en Die komen zult, dat Gij hebt opgenomen Uw grote macht en het koninkrijk zijt ingegaan.

18. En de natiën waren vertoornd; en Uw toorn is gekomen en de tijd om de doden te richten en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten en de heiligen en degenen die Uw naam vrezen, de kleinen en de groten; en om te verderven degenen die de aarde verderven.

19. En geopend werd de tempel Gods in de hemel en gezien werd de Ark van Zijn verbond in Zijn tempel; en er werden bliksems en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel.

DE GEESTELIJKE ZIN

De inhoud van het gehele hoofdstuk.

Er wordt hier nog gehandeld over de staat van de Kerk bij de hervormden, hoedanig degenen zijn die innerlijk in het geloof-alleen tegen de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk zijn, namelijk dat alleen de Heer, is de God van hemel en aarde en dat Zijn Menselijke Goddelijk is en dat men volgens de geboden van de Decaloog moet leven.

Dat die twee dingen gepredikt zijn vóór hen, vers 3 tot 6.

Maar dat zij geheel en al verworpen zijn, vers 7 tot 10.

Dat zij uit de Heer zijn wederopgewekt, vers 11,12.

Dat degenen vergingen die ze hebben verworpen, vers 13.

Dat vanuit de Nieuwe Hemel de staat van de Nieuwe Kerk is geopenbaard vers 15 tot 19.

De inhoud van de afzonderlijke verzen.

En mij werd een riet gegeven, een stok gelijk, betekent dat het vermogen en de macht werd gegeven om de staat van de Kerk in de hemel en in de wereld te leren kennen en te zien; en de engel Gods stond daarbij, zeggende: Sta op en meet de tempel Gods en het altaar en de aanbiddenden daarin, betekent de tegenwoordigheid van de Heer en Zijn bevel om de staat van de Kerk in de Nieuwe hemel te zien en te leren kennen; en de voorhof welke buiten de tempel is, werp die naar buiten uit en meet die niet, betekent de staat van de Kerk op aarde, zodanig als die nog is, verwijderd en niet gekend moet worden; omdat hij de natiën is gegeven, betekent omdat de staat van die Kerk door de boze dingen van het leven te gronde is gericht en verlaten gemaakt; en zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden, betekent, dat zij al het ware van het Woord heeft verstrooid totdat er niet iets over is; en Ik zal Mijn twee getuigen geven, betekent hen die belijden en erkennen vanuit het hart dat de Heer de God van hemel en aarde is en Zijn Menselijke Goddelijk en die verbonden worden met Hem door het leven volgens de geboden van de Decaloog; en zij zullen profeteren duizendtweehonderdzesentwintig dagen, betekent dat die twee: de erkenning van de Heer en het leven volgens de geboden van de Decaloog, namelijk de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, geleerd moeten worden tot aan het einde en de aanvang; omkleed met zakken, betekent de rouw ondertussen vanwege de niet-opneming van het ware; dezen zijn de twee olijven en de twee kandelaars, die vóór de God van de aarde staande zijn, betekent de liefde en het inzicht of de naastenliefde en het geloof, uit de Heer, bij hen; en indien iemand hen zal hebben willen schaden, een vuur zal uitgaan vanuit hun mond en zal hun vijanden verslinden, betekent dat hij die deze twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk wil vernietigen, vanuit de helse liefde vergaat; en indien iemand hun schade zal hebben willen toebrengen, die moet aldus gedood worden, betekent dat hij die ze verdoemt, evenzo verdoemd wordt; dezen hebben mogendheid de hemel te sluiten, opdat de regen niet regene in de dagen van hun profetie, betekent dat zij die zich van die twee wezenlijke dingen afkeren, niet enig ware vanuit de hemel kunnen opnemen; en zij hebben mogendheid over de wateren om die te

verkeren in bloed, betekent dat zij die zich van deze dingen afkeren, de ware dingen van het Woord vervalsen; en de aarde te slaan met elke plaag, zo menigmaal als zij zullen gewild hebben, betekent dat zij die deze dingen willen vernietigen, zichzelf werpen in boze en valse dingen van elk geslacht, zo vaak en voor zoveel als zij dit doen; en wanneer zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, betekent dat nadat de Heer die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk heeft geleerd; zal het beest opklimmende vanuit de afgrond oorlog maken met hen en het zal hen overwinnen en het zal hen doden, betekent dat zij die in de innerlijke dingen van de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn, die twee dingen zullen verwerpen; en hun lichamen op de straat van de grote stad, betekent dat die dingen geheel en al verworpen zijn; die geestelijk genoemd worden; Sodom en Egypte, betekent de beide helse liefden, namelijk de liefde van heersen vanuit de liefde van zich en de liefde van regeren vanuit de trots van het eigen inzicht, die in de Kerk zijn waar niet één God is en de Heer niet wordt vereerd en waar men niet leeft volgens de geboden van de Decaloog; waar ook onze Heer gekruisigd is, betekent de niet-erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en dus de staat van de verwerping; en zien zullen zij vanuit de volken en stammen en tongen en natiën hun lichamen drie dagen en een halve, betekent wanneer allen die in de valse dingen van de leer en in de boze dingen van het leven vanuit het geloof-alleen waren en zullen zijn bij het einde van de Kerk die er nog is, bij de aanvang van de Nieuwe, gehoord hebben en zullen horen ten aanzien van die beide wezenlijke dingen; en zij zullen niet toelaten dat hun lichamen in graven gelegd worden, betekent dat zij die dingen verdoemd hebben en zullen verdoemen; die op de aarde wonen, zullen zich verheugen over hen en zij zullen zich verblijden, betekent de verkwikking van de aandoening van het hart en de ziel in de Kerk bij hen die in het geloof-alleen waren; en zij zullen elkaar geschenken zenden, betekent de vergezelschapping door de liefde en de vriendschap; omdat die twee profeten hebben gepijnigd degenen die op de aarde wonen, betekent dat die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk vanwege het indruisen tegen de twee wezenlijke dingen die in de Kerk van de hervormden aanvaard zijn, een voorwerp van verachting, van misnoegen en van afkeer zijn; en na drie dagen en een halve is een geest des levens uit God binnengegaan in hen en zij stonden op hun voeten, betekent dat die twee wezenlijke dingen, als de Nieuwe Kerk inzet en voortgaat, door de Heer worden levend gemaakt bij hen die ze opnemen; en er is grote vrees gevallen op degenen die hen zagen, betekent de beroering van het gemoed en de ontsteltenis vanwege de Goddelijke ware dingen; en zij hoorden een grote stem vanuit de hemel, zeggende tot hen: Klimt herwaarts op, betekent die beide wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk door de Heer tot de hemel, vanwaar zij zijn en waar zij zijn, opgeheven en de bescherming ervan; en zij klommen op tot de hemel in de wolk, betekent de verheffing tot de hemel en de verbinding met de Heer daar door het Goddelijk Ware van het Woord in de zin van de letter; en hun vijanden zagen, betekent dat zij die in het van de naastenliefde gescheiden geloof waren, die dingen hoorden, maar in hun valse dingen bleven; en in die ure geschiedde een grote aardbeving en het tiende deel van de stad is gevallen, betekent dat toen een ontzaglijke verandering van staat bij hen plaatsvond, en zij, van de hemel afgescheurd, tot de hel zijn weggezakt; en gedood zijn in de aardbeving de namen van mensen zeventuizend, betekent dat al degenen die het geloof-alleen hadden beleden en daardoor de werken van de naastenliefde voor niets hadden geacht, vergingen; en de overigen zijn verschrikt geworden en hebben heerlijkheid gegeven de God des hemels, betekent dat zij die de ondergang van genoemden zagen, de Heer erkenden en werden afgescheiden; het tweede wee is voorbijgegaan; zie, het derde wee komt snellijk, betekent de weeklacht over de verdraaide staat van de Kerk en de laatste weeklacht tenslotte, waarover hierna; en de zevende engel heeft gebazuind, betekent het onderzoek en de openbaring van de staat van de Kerk na de voleinding, wanneer de komst van de Heer en van Zijn rijk daar is; en er geschieden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken van de wereld zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus, en Hij zal regeren tot in de eeuwen der eeuwen, betekent de vieringen

door de engelen, dat de hemel en de Kerk zijn geworden van de Heer, zoals zij het zijn geweest van den beginne aan en dat zij het nu ook geworden zijn van Zijn Goddelijk Menselijke, dus dat de Heer nu ten aanzien van het ene en het andere over de hemel en de Kerk zal regeren tot in het eeuwige; en de vierentwintig Ouderen die vóór God gezeten zijn op hun tronen, vielen op hun aangezichten en aanbaden God, betekent de erkenning door alle engelen van de hemel, dat de Heer is de God van hemel en aarde en de opperste aanbedding; zeggende: Wij danken U, Heer God almachtig, Die is en Die was en Die komen zal, betekent de belijdenis en de verheerlijking door de engelen van de hemel, dat de Heer het is Die is, Die leeft en kan, vanuit Zichzelf en regeert alle dingen, omdat Hij alleen eeuwig en oneindig is; dat Gij hebt opgenomen Uw grote macht en het koninkrijk zijt ingegaan, betekent de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk, waar zij Hem zullen erkennen als de allene God; en de natiën waren vertoornd, betekent hen die in het geloof-alleen en daaruit in de boze dingen van het leven zijn, dat zij ontstaken en degenen bestookten die tegen hun geloof zijn; en Uw toorn is gekomen en de tijd om de doden te richten, betekent hun ondergang en het Laatste Gericht over hen die niet enig geestelijk leven hebben; en om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten en de heiligen, betekent de gelukzaligheid van het eeuwige leven voor hen die in de ware dingen vanuit het Woord zijn en in het leven daarnaar; en degenen die Uw naam vrezin, de kleinen en de groten, betekent hen die liefhebben de dingen die van de Heer zijn, in een kleinere en grotere graad; en om te verderven degenen die de aarde verderven, betekent de verwerping tot de hel degenen die de Kerk hebben vernietigd; en geopend werd de tempel Gods in de hemel en gezien werd de Ark van Zijn verbond in Zijn tempel, betekent de Nieuwe Hemel, waarin de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke wordt vereerd en volgens de geboden van Zijn Decaloog wordt geleefd, namelijk de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, waardoor er verbinding is; en er werden bliksems en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel, betekent toen in de lagere gebieden redeneringen, beroeringen en vervalsingen van het goede en het ware.

DE ONTVOUWING

485. En mij werd een riet gegeven, een stok gelijk, betekent dat hem uit de Heer werd gegeven het vermogen en de macht om de staat van de Kerk in de hemel en in de wereld te leren kennen en te zien.

Met het riet wordt de zwakke macht aangeduid, zodanig als de mens die heeft uit zich en met de stok wordt de sterke macht aangeduid, zodanig als de mens die heeft uit de Heer; en daarom wordt daarmee dat een riet werd gegeven, een stok gelijk, de macht uit de Heer aangeduid; dat het is het vermogen en de macht om de staat van de Kerk in de hemel en in de wereld te leren kennen en te zien, blijkt uit wat volgt in dit hoofdstuk tot aan het einde toe.

Dat met het riet of de riethalm de zwakke macht wordt aangeduid, zodanig als de mens die uit zich heeft, blijkt uit het volgende: *‘Zie, gij hebt vertrouwd op de stok van het geknakte riet, op Egypte, waarop zo een man leunt, zo gaat hij in zijn hand binnen en doorboort die’*, (Jesaja 36:6).

‘Opdat de bewoners van Egypte bekennen dat Ik Jehovah, omdat zij de huize Israëls een stok des riets geweest zijn; als zij u bij de hand hielden, werd gij gebroken en doorboorde gij hun gehele schouder’, (Ezechiël 29:6,7); met Egypte wordt aangeduid de natuurlijke mens die op zijn eigen kracht vertrouwt en daarom wordt hij ook *‘de stok van het gekrookte riet’* genoemd; met het riet wordt de zwakke macht aangeduid bij Jesaja: *‘Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen’*, (Jesaja 42:3).

Met de stok echter wordt aangeduid de sterke macht, die uit de Heer is, hier om de staat van de Kerk te leren kennen, omdat met de stok de tempel en het altaar werd gemeten en met meten wordt leren kennen aangeduid, waarover hierna.

Dat met de stok de macht wordt aangeduid, is omdat het hout, waaruit de stokken bij de Ouden in de Kerk waren, het goede betekent en omdat de stok in de plaats van de rechterhand is en haar steunt en met de rechterhand de macht wordt aangeduid; vandaar is het, dat de scepter een korte stok is en met de scepter wordt de macht van een koning aangeduid; ook zijn scepter en stok hetzelfde woord in het Hebreeuws.

Dat de stok de macht betekent, blijkt uit deze plaatsen: *'Zegt: Hoe is gebroken de stok der sterkte, de stok des sieraads; daal af van de heerlijkheid en zit in de dorst'*, (Jeremia 48:17,18).

'De stok van Uw sterkte zal Jehovah vanuit Zion zenden', (Psalm 110:2).

'Met stokken doorboorde Gij het hoofd der ongelovigen', (Habakuk 3:14).

'Israël is de stok der erfenis van Jehovah', (Jeremia 10:14,16; 51:19).

'Uw roede en Uw stok zullen mij vertroosten', (Psalm 23:4,5).

'Jehovah heeft de stok der goddelozen verbroken', (Jesaja 9:3; 14:5; Psalm 125:2).

'Mijn volk vraagt het hout en zijn stok antwoordt het', (Hosea 4:12).

'Jehovah verwijderende uit Jeruzalem alle stok des broods en alle stok des waters', (Jesaja 3:1,2; Ezechiël 4:16; 5:16; 14:13; Psalm 105:16; Leviticus 26:26); met de stok des broods en des waters wordt de macht van het goede en het ware aangeduid en met Jeruzalem de Kerk.

Met de stok van Levi, waarop de naam van Aharon was, die in de tent met amandelen bloesemde, (Numeri 17:2-10) wordt in de geestelijke zin niets anders aangeduid dan de macht van het ware en het goede, omdat met Levi en Aharon het ware en goede van de Kerk werd aangeduid.

Dat met de stok de macht wordt aangeduid, blijkt uit de macht van de stok van Mozes:

'Dat door de uitstrekking van de stok de wateren in bloed werden verkeerd', (Exodus 7:20).

'Dat door die de vorsen op het land van Egypte klommen', (Exodus 8:1) e.v.

'Dat er door die luizen werden', (Exodus 8:16) e.v.

'Dat er door die donderslagen en hagel geschiedden', (Exodus 9:23) e.v.

'Dat er door die sprinkhanen tevoorschijn kwamen', (Exodus 10:12) e.v.

'Dat door die de zee Suph werd gedeeld en wederkeerde', (Exodus 14:16,21,26).

'Dat door die de wateren uit de rots vanuit Horeb vloeiden', (Exodus 17:5 e.v.; Numeri 20:7-13).

'Dat door die bij Mozes Jozua de overhand had op de Amalekieten', (Exodus 17:9-12).

'Dat vuur vanuit de rots uitging door de stok van de engel', (Richteren 6:21); hieruit blijkt dat met de stok de macht wordt aangeduid en eveneens elders, zoals bij, (Jesaja 10:5,24,26; 11:4; 14:5; 30:31,32; Ezechiël 19:10-14; Klaagliederen 3:1,2; Micha 7:14; Numeri 21:18).

486. En de engel stond daarbij, zeggende: Sta op, en meet de tempel Gods en het altaar en de aanbidders daarin, betekent de tegenwoordigheid van de Heer en Zijn bevel om de staat van de Kerk in de Nieuwe Hemel te zien en te leren kennen.

Onder de engel wordt de Heer verstaan, zie de nrs. 5, 415 en elders, aangezien de engel niets doet vanuit zich, maar vanuit de Heer; en daarom zei hij: 'Ik zal Mijn twee getuigen geven', vers 3 en die waren de getuigen van de Heer; met 'daarbij staan' wordt de tegenwoordigheid van de Heer aangeduid en met 'hij zei' wordt Zijn bevel aangeduid; met opstaan en meten wordt zien en leren kennen aangeduid; dat meten betekent de hoedanigheid van de staat leren kennen en uitvorsen, zal men hierna zien; met de tempel, het altaar en de aanbidders daarin, wordt de staat van de Kerk in de Nieuwe Hemel aangeduid; met de tempel de Kerk ten aanzien van het ware van de leer, nr. 191; met het altaar de Kerk ten aanzien van het goede van de liefde, nr. 392; en met de aanbidders de Kerk ten aanzien van de eredienst vanuit die beide; met de aanbidders wordt hier de aanbidding aangeduid, namelijk de eredienst, aangezien de geestelijke zin los staat van personen, nrs. 78,79,96, wat hier ook blijkt uit het feit, dat er gezegd wordt 'de aanbidders meten'; het zijn ook die drie dingen die de Kerk maken: het Ware van de Leer, het Goede van de Liefde en de Eredienst vanuit die beide.

Dat het de Kerk in de Nieuwe Hemel is die wordt verstaan, blijkt uit het laatste vers van dit hoofdstuk, waar gezegd wordt ‘dat geopend werd de tempel Gods in de hemel en gezien werd de ark des verbonds in de tempel’, vers 19.

Dat in de aanvang van dit hoofdstuk over de te meten tempel wordt gesproken, is opdat de staat van de Kerk in de hemel zal worden gezien en gekend, alvorens zij verbonden zou worden met de Kerk in de wereld; de Kerk in de wereld wordt verstaan onder de voorhof buiten de tempel, welke hij niet zou meten, omdat deze de heidenen is gegeven, vers 2; en daarna wordt zij beschreven met de grote stad, welke Sodom en Egypte wordt genoemd, vers 7 en 8; maar nadat die grote stad gevallen is, vers 13, volgt, dat de Kerk is geworden van de Heer, vers 15 e.v..

Men moet weten dat in de hemelen, evenzeer de Kerk is als op aarde en dat zij één maken zoals het innerlijk en het uiterlijk bij de mens; en daarom wordt er door de Heer eerst voorzien in een Kerk in de hemelen en vanuit haar of door haar in een Kerk op aarde; vandaar wordt er gezegd dat het Nieuwe Jeruzalem uit God vanuit de Nieuwe Hemel is nedergedaald, (Openbaring 21:1,2).

Onder de Nieuwe Hemel wordt de Nieuwe Hemel vanuit de christenen verstaan, waarover in wat volgt meermalen wordt gehandeld.

Dat ‘meten’ betekent het hoedanige leren kennen en uitvorsen, is omdat met de maat de hoedanigheid van iets of van een staat wordt aangeduid; dit wordt aangeduid met alle maten van het Nieuwe Jeruzalem, (Openbaring 21); en met deze dingen daar *‘dat de engel, hebbende een gouden riet, mat de stad en haar poorten en dat hij mat de muur 144 ellen; de maat eens mensen, welke is eens engels’*, (Openbaring vers 15,17); en omdat met het Nieuwe Jeruzalem de Nieuwe Kerk wordt aangeduid, zo blijkt dat met haar meten en de dingen die van haar zijn, wordt aangeduid; de hoedanigheid leren kennen.

Iets eenders wordt met meten ook aangeduid bij Ezechiël, waar gezegd wordt, *‘dat de engel mat het huis Gods, de tempel, het altaar, de voorhof, de kamers’*, (Ezechiël 40:3-17; 41:1-5,13,14,22; 47:3-5,9) en daarom wordt gezegd: *‘Toon de huize Israëls de vorm en zij zullen zich schamen voor hun ongerechtigheden; en zij zullen de vorm meten en zijn uitgangen en zijn ingangen en al zijn vormen, opdat zij de gehele vorm bewaren’*, (Ezechiël 43:10,11).

Iets eenders wordt met meten aangeduid in deze plaatsen: *‘Ik hief mijn ogen op, en zie, een man, in wiens hand een meetsnoer was; en ik zei: Waar gaat gij heen; en hij zei: Om Jeruzalem te meten’*, (Zacharias 2:1,2).

‘Hij stond en mat het land’, (Habakuk 3:6).

‘De Heer Jehovih mat de wateren met de vuist; en paste de hemelen af met de span en woog de bergen in een waag en de heuvels in een weegschaal’, (Jesaja 40:12).

‘Waar waart gij toen Ik de aarde grondde; wie heeft haar maten gesteld en wie heeft over haar het richtsnoer getrokken’, (Job 38:4-6).

487. En de voorhof welke buiten de tempel is, werp die naar buiten toe en meet die niet, betekent dat de staat van de Kerk op aarde zodanig als die nog is, verwijderd en niet gekend moet worden.

Met de voorhof buiten de tempel wordt de Kerk op aarde aangeduid, omdat deze buiten de hemel is, welke de tempel is, nr. 486; met ‘naar buiten uitwerpen’ wordt aangeduid; verwijderen, hier van de hemel, omdat haar staat zodanig is; en met ‘niet meten’ wordt aangeduid; het hoedanige ervan niet doorvorsen en leren kennen, nr. 486; de oorzaak volgt, ‘omdat hij de natiën is gegeven en zij de heilige stad zullen vertreden tweeënveertig maanden’.

Dat met de voorhof buiten de tempel hier de Kerk op aarde wordt aangeduid, zodanig als zij nog is, blijkt uit wat in dit hoofdstuk volgt, waar zij beschreven wordt met de grote stad die geestelijk wordt genoemd Sodom en Egypte, waarin de beide getuigen van de Heer gedood

daar lagen en welke daarna viel in een grote aardbeving en waarin werden gedood daar de namen van mensen zeventuizend; behalve meer dingen daar.

Anders wordt met de voorhof in het Woord het uiterlijke van de Kerk aangeduid; er was immers een tweetal voorhoven die men doorging als men in de tempel zelf in Jeruzalem binnenging; en omdat met de tempel de Kerk werd aangeduid ten aanzien van haar innerlijk, werd daarom met de voorhoven de Kerk aangeduid ten aanzien van het uiterlijke; en daarom werden in de voorhoven de vreemdelingen toegelaten, die vanuit de natiën waren, niet echter in de tempel zelf; en omdat het uiterlijke van de Kerk met de voorhof wordt aangeduid, wordt daarmee daarom ook de Kerk op aarde aangeduid en eveneens de hemel in laatsten, omdat de Kerk op aarde de ingang is tot de hemel, evenzo de hemel in laatsten; dit wordt met de voorhof aangeduid in deze plaatsen: *'Gezegend hij die Gij verkiest; hij zal in Uw voorhoven wonen; zij zullen verzadigd worden met het goede van Uw huis, met het heilige van Uw tempel'*, (Psalm 65:5).

'Looft de naam van Jehovah, gij die staat in Zijn huis, in de voorhoven van het huis van onze God', (Psalm 135:1,2).

'Hoe liefelijk zijn Uw habitakels, o Jehovah, ja zelfs is mijn ziel verteerd naar de voorhoven van Jehovah', ((Psalm 84:2,3).

'Treedt Zijn poorten binnen met belijdenis, Zijn voorhoven met lof', (Psalm 100:4).

'De gerechte zal bloeien zoals een palmboom, geplant in het huis van Jehovah, in de voorhoven van onze God zullen zij spruiten', (Psalm 92:13,14).

'Een dag in Uw voorhoven is beter dan duizenden; ik koos aan de deur te staan in het huis van mijn God', (Psalm 84:11) behalve elders, zoals in, (Psalm 96:8; 96:19; Jesaja 1:12; 62:9; Zacharia 3:7; Ezechiël 10:3-5).

Ten aanzien van de voorhoven van de tempel van Jeruzalem, (1 Koningen 6:3,36); ten aanzien van de voorhoven van de Nieuwe Tempel, (Ezechiël 40:17-31, tot 44; 42:1-14; 43:4-7); en ten aanzien van de voorhof buiten de tabernakel, (Exodus 27:9-18).

488. Omdat hij de natiën is gegeven; dat dit betekent, omdat de staat van die Kerk door de boze dingen van het leven te gronde is gericht en verlaten gemaakt, staat vast uit de betekenis van de natiën, namelijk degenen die in de boze dingen van het leven zijn en abstract genomen de boze dingen van het leven, nrs. 147, 483.

489. En zij zullen de heilige stad vertreden tweeënveertig maanden, betekent dat zij [de Kerk] al het ware van het Woord heeft verstrooid totdat er niet iets over is.

Onder de heilige gemeente of stad wordt het heilige Jeruzalem verstaan en onder het heilige Jeruzalem wordt de Nieuwe Kerk verstaan die in de ware dingen van de leer is; van het heilige immers wordt gesproken met betrekking tot het Goddelijk Ware, nr. 173; en de stad betekent de leer, nr. 194; en daarom wordt met die gemeente of stad vertreden aangeduid; de ware dingen van haar leer verstrooien; met de tweeënveertig maanden wordt aangeduid: tot aan haar einde toe, als er niet iets over is; onder de ware dingen van de leer worden de ware dingen vanuit het Woord verstaan, omdat de leer van de Kerk daaruit is en alles wat van haar is.

Dat zij die in de innerlijke dingen van de Kerk heden ten dage zijn, dus de ware dingen van het Woord en vandaar van de leer van de Kerk en alles van haar, hebben verstrooid, wordt in dit hoofdstuk beschreven met *'het beest opklimmende uit de afgrond, dat de beide getuigen doodde'*, vers 7; en eveneens kan men het zien uit de gedenkwaardigheden vanuit de geestelijke wereld, die aan de afzonderlijke hoofdstukken zijn toegevoegd.

Dat met de tweeënveertig maanden wordt aangeduid: tot aan het einde toe, als er niet iets van het ware en het goede van de Kerk over is, is omdat met tweeënveertig iets eenders wordt aangeduid als met zes weken; zes maal zeven immers is tweeënveertig en met zes weken wordt het volledige tot aan het einde toe aangeduid; het getal zes immers betekent dat en de

week de staat en de zevende week de heilige staat, namelijk de nieuwe staat van de Kerk, wanneer de Heer de regering aanvaardt; iets eenders wordt met dit getal aangeduid in de volgende teksten: *‘Het beest opklimmende uit de zee werd gegeven een mond sprekende grote dingen en lasteringen en hetzelfde werd gegeven mogendheid om dat te doen tweeënveertig maanden’*, (Openbaring 13:5) en nr. 583.

Dat zes het volledige tot het einde betekent, is omdat drie dat betekent, nr. 505; en zes is het dubbele ervan en het dubbele en het enkelvoud in de getallen zijn van dezelfde betekenis; bovendien wordt met dit getal iets eenders aangeduid als met drieënhalf, omdat tweeënveertig maanden drieënhalf jaar maken.

Dat van maanden wordt gesproken, is omdat met de maand de volle staat wordt aangeduid, zoals in, (Jesaja 66:23; Openbaring 22:1,2; Genesis 29:14; Numeri 11:18-20; Deuteronomium 21:11,13).

490. En Ik zal Mijn twee getuigen geven, betekent degenen die belijden en erkennen vanuit het hart dat de Heer de God van hemel en aarde is en Zijn Menselijke Goddelijk, en die verbonden worden met Hem door het leven volgens de geboden van de Decaloog.

Dat deze het zijn die hier onder de twee getuigen worden verstaan, is omdat die twee dingen de twee wezenlijke van de Nieuwe Kerk zijn; dat het eerste wezenlijke, dat de Heer de God van hemel en aarde is en dat Zijn Menselijke Goddelijk is, de getuigenis is en dat vandaar degenen getuigen zijn, die dat van harte belijden en erkennen, zie de nrs. 6, 846 en nog verder hieruit: *‘Ik ben de mededienstknecht van uw broederen die de getuigenis van Jezus hebben; de getuigenis immers van Jezus is de geest der profetie’*, (Openbaring 19:10).

‘De engelen van Michaël hebben de draak overwonnen door het bloed van het Lam en door het Woord van Zijn getuigenis; en de draak ging heen om krijg te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de bevelen Gods bewaarden en de getuigenis van Jezus Christus hebben’, (Openbaring 12:11,17).

‘De zielen van degenen die met de bijl geslagen waren om de getuigenis van Jezus en om het Woord Gods’, (Openbaring 20:4).

Dezen zijn het die de Heer hebben erkend; dit wordt de getuigenis van Jezus genoemd, omdat de Heer het getuigt vanuit Zijn Woord, en dus vanuit Zichzelf; en daarom wordt Hijzelf de Getrouwe en Ware Getuige genoemd, (Openbaring 1:5; 3:14) en Hij zegt: *‘Ik getuig van Mijzelf en Mijn getuigenis is waar, omdat Ik weet van waar Ik gekomen ben en waar Ik heenga’*, (Johannes 8:14); en verder: *‘Wanneer de Parakleet, de Geest der Waarheid, zal gekomen zijn, Die zal van Mij getuigen’*, (Johannes 15:26).

Dat de Parakleet, de Geest der Waarheid, die ook de Heilige Geest is, het Goddelijke, voortgaande is, en dat dit de Heer Zelf is, zie het werk *‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’*, nrs. 46 tot 54.

Omdat nu de Heer Zelf de Getuige is, worden daarom onder de getuigen ook degenen verstaan, die uit de Heer dit getuigen, zoals Johannes: *‘Jezus zei: Gijlieden hebt tot Johannes gezonden en hij is een getuige der waarheid geweest; Ik evenwel neem niet van een mens getuigenis aan’*, (Johannes 5:33,34).

‘Johannes kwam tot een getuigenis om van het Licht te getuigen; hij was het Licht niet, maar opdat hij van het Licht getuigen zou; het Woord dat bij God was en dat God was, was het ware Licht’, (Johannes 1:1,2 e.v., 14,34).

Dat het tweede wezenlijke van de Nieuwe Kerk, te weten de verbinding met de Heer door het leven volgens de geboden van de Decaloog, de Getuigenis is, blijkt hieruit, dat de Decaloog de Getuigenis wordt genoemd, zoals in het volgende: *‘Geven zult gij in de ark de getuigenis die Ik u geven zal’*, (Exodus 25:16).

‘Mozes gaf de getuigenis in de ark’, (Exodus 40:20).

‘Het verzoendeksel, hetwelk op de getuigenis was’, (Leviticus 16:13).

‘Laat de stokken der stammen vóór de getuigenis’, (Numeri 17:4) en ook elders, zoals in, (Exodus 25:22; 31:7,8; 32:15; Psalm 78:5; 132:12).

Hier zal iets worden gezegd ten aanzien van de verbinding met de Heer door het leven volgens de geboden van de Decaloog: het zijn twee tafels, waarop die geboden zijn geschreven: de ene voor de Heer, de andere voor de mens; de eerste tafel houdt in dat men niet verscheidene goden moet vereren, maar één God; de tweede tafel houdt in, dat men de boze dingen niet moet doen; wanneer dus één God wordt vereerd en de mens de boze dingen niet doet, vindt er verbinding plaats; want voor zoveel als de mens van de boze dingen aflaat, dat wil zeggen, boete doet, voor zoveel wordt hij door de Heer aangenomen en doet hij het goede uit Hem.

Maar wie is nu de Ene God?

Een Drievuldige God of Drie-enige God is niet één God, zolang als Hij Drievuldig of drie-enig is in drie Personen, maar Hij in wie het Drievuldige of het Drie-enige in één Persoon is, Die is God en Die God is de Heer; verwikkel de ideeën zoveel als men maar kan, toch zal men uit die verwikkeling niet kunnen ophalen dat God één is, tenzij Hij ook Eén is in Persoon; dat dit zo is, leert het gehele Woord, zowel het Oude profetische Woord als het Nieuwe apostolische Woord, zoals klaarblijkend gezien kan worden in het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Heer’.

491. En zij zullen profeteren duizendtweehonderdzesentwintig dagen, betekent dat die twee: de erkenning van de Heer en het leven volgens de geboden van de Decaloog, die de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk zijn, geleerd moeten worden tot aan het einde en de aanvang.

Dat die twee: de erkenning van de Heer en het leven naar de geboden van de Decaloog, de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk zijn, en verstaan worden onder de twee getuigen, zie eerder in nr. 490; en dat met profeteren wordt aangeduid leren, in de nrs. 8, 133; met 1260 dagen wordt aangeduid; tot het einde en de aanvang, dat wil zeggen tot het einde van de vorige Kerk en zo tot de aanvang van de nieuwe; dat dit met dat getal wordt aangeduid, is omdat met dat getal iets eenders wordt aangeduid als met drieënhalf, want het getal 1260, tot jaren teruggebracht, maakt drie en een half jaar en met drieënhalf wordt het einde en de aanvang aangeduid, nr. 505.

Iets eenders als hier wordt met dat getal aangeduid in het volgende hoofdstuk:

‘En de vrouw vluchtte in de woestijn, alwaar zij een plaats heeft, bereid van God, opdat zij haar aldaar zouden voeden duizendtweehonderdzesentwintig dagen’, (Openbaring 12:6).

492. Omkleed met zakken, betekent de rouw ondertussen vanwege de niet-opneming van het ware.

Met ‘bekleed worden met een zak’ wordt aangeduid de rouw, met als oorzaak het verwoeste ware in de Kerk; de bekleedselen immers betekenen de ware dingen, nrs. 166, 212, 328, 378, 379; en daarom betekent bekleed worden met een zak, wat geen kleed is, de rouw daarover dat het ware er niet is en waar niet het ware is, daar is niet de Kerk.

De zonen Israëls beeldden de rouw door verschillende dingen uit, die krachtens de overeenstemmingen aanduidend waren, zoals dat zij as op hun hoofd deden, dat zij zich in stof wentelden, dat zij een lange tijd in stilzwijgen op de grond zaten, dat zij zich schoren, dat zij rouw bedreven en huilden, dat zij de klederen verscheurden en eveneens dat zij zakken aantrokken, en nog andere dingen; en de afzonderlijke dingen duiden een of ander boze van de Kerk bij hen aan, dit was de oorzaak dat zij gestraft werden; en wanneer zij gestraft werden, beeldden zij door zulke dingen de boetedoening uit en met als oorzaak van de uitbeeldingen van de boetedoening en dan tevens van de vernedering, werden zij verhoord. Dat de rouw vanwege het verwoeste ware in de Kerk werd uitgebeeld door het aantrekken van zakken, kan men uit het volgende zien: *‘De leeuw is opgeklommen uit de doornhaag; hij is*

uitgegaan vanuit zijn plaats om het land tot woestheid te stellen; hierom, gordt zakken aan, bedrijft rouw, huilt', (Jeremia 4:7,8).

'O dochter van Mijn volk, gordt u een zak aan en wentel u in de as, omdat de verwoester snellijk over ons zal komen', (Jeremia 6:26).

'Wee u, Chorazin en Bethsaïda, omdat indien in Tyrus en Sidon de krachten waren geschied die in u geschied zijn, zij in zak en as zouden boete gedaan hebben', (Mattheüs 11:21; Lukas 10:13).

'De koning van Ninive legde, nadat hij de woorden van Jona had gehoord, de mantel van over zich af en deed een zak over en zat op de as en riep een vasten uit en dat mens en beest met zakken bedekt zouden worden', (Jonas 3:5,6,8) en elders, zoals in, (Jesaja 3:24; 15:2,3; 22:12; 37:1,2; 50:3; Jeremia 48:37,38; 49:3; Klaagliederen 2:10; Ezechiël 7:17,18; 27:31; Daniël 9:3; Joël 1:8,13; Amos 8:10; Job 16:15,16; Psalm 30:12; Psalm 35:13; Psalm 69:11,12, 2 Samuël 3:31; 1 Koningen 21:27; 2 Koningen 6:30; 2 Koningen 19:1,2).

493. Dezen zijn de twee olijven en de twee kandelaren, die vóór de God der aarde staande zijn, betekend de liefde en het inzicht, of de naastenliefde en het geloof, het ene en het andere uit de Heer bij hen.

Met de olijf wordt de liefde en de naastenliefde aangeduid, waarover hierna; en met de kandelaar wordt aangeduid de verlichting in de ware dingen, nr. 43 en vandaar het inzicht en het geloof, omdat vanuit de verlichting in de ware dingen het inzicht is en vanuit dit het geloof; met staan vóór God wordt aangeduid: de dingen horen en doen die Hij gebiedt, nr. 366; hier dus, dat die twee bij hen zijn uit de Heer, Die de God der aarde is, dat wil zeggen, bij hen die in de twee wezenlijke dingen van de Kerk zijn, waarover eerder; daaruit blijkt, dat daarmee, dat de twee getuigen twee olijven en twee kandelaren waren, wordt aangeduid dat zij de liefde en het inzicht of de naastenliefde en het geloof waren; deze twee immers maken de Kerk: de liefde en de naastenliefde het leven en het inzicht en het geloof de leer ervan. Dat de olijf de liefde en de naastenliefde betekent, is omdat de olijfboom de hemelse Kerk betekent en vandaar de olijf, die de vrucht ervan is, de hemelse liefde, die de liefde tot de Heer is; vandaar is het dat deze liefde ook wordt aangeduid met olie, waarmee alle heilige dingen van de Kerk gezalfd werden; de olie, die *'de olie der heiligheid'* werd genoemd, was uit olijven en uit daarmee gemengde specerijen, (Exodus 30:23,24) en eveneens werden met olijfolie de lampen van de kandelaar in de tabernakel elke avond aangestoken, (Exodus 27:20; Leviticus 24:2).

Eendere dingen worden met de olijfboom en de olijven aangeduid bij Zacharia:

'Twee olijfbomen waren nevens de kandelaar, de ene ter rechterzijde van het olijfkruikje, de andere aan de linkerzijde ervan; en twee beziën [bessen] der olijven; deze zijn de twee zonen van de olijfboom, staande vóór de Heer van de ganse aarde', (Zacharia 4:3,11,12,14).

'Ik ben zoals een groenende olijfboom in het huis Gods', (Psalm 52:10); en bij Jeremia: 'Groenende olijfboom schoon van vorm met vrucht, heeft Jehovah uw naam genoemd', (Jeremia 4:16,17), en ook elders.

Aangezien met Jeruzalem de Kerk werd aangeduid, werden daarom ook met tal van dingen die daarin en daar rondom waren, zulke dingen aangeduid die van de Kerk zijn; nabij haar was ook de Olijfberg en daarmee werd de Goddelijke Liefde aangeduid en daarom was *'Jezus overdag in de tempel lerende, maar 's nachts uitgaande, overnachtte Hij op de Olijfberg'*, (Lukas 21:37; 22:39; Johannes 8:1) en 'sprak Jezus op die berg met de discipelen over de voleinding der eeuw en over Zijn Komst dan', (Mattheüs 24:3 e.v.; Markus 13:3 e.v.); en *'ging Hij eveneens vanuit die berg naar Jeruzalem en leed'*, (Mattheüs 21:1; 26:30; Markus 11:1; 14:26; Lukas 19:29,37); en dit volgens de voorzegging van Zacharia: *'Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, welke voor de aangezichten van Jeruzalem aan het oosten is'*, (Zacharia 14:4).

Omdat de olijfboom het hemelse van de Kerk betekende, *‘waren daarom de cherubim in het midden van de tempel van Jeruzalem gemaakt uit olijfbomenhout; evenzo de deuren tot het heiligdom en de posten’*, (1 Koningen 6:23-33).

494. En indien iemand hen zal hebben willen schaden, een vuur zal uitgaan vanuit hun mond en zal hun vijanden verslinden, betekent dat degene die deze twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk wil vernietigen, vanuit de helse liefde vergaat.

De beide getuigen willen schaden, betekent die beide wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, te weten de erkenning van de Heer dat Hij is de God van hemel en aarde, ook ten aanzien van het Menselijke en het leven volgens de geboden van de Decaloog, willen vernietigen; dat de getuigen die dingen zijn, zie eerder in nr. 490.

Een vuur zal uitgaan vanuit hun mond, betekent dat de helse liefde zal uitgaan; en zal hun vijanden verslinden, betekent dat degenen die deze dingen schaden, door die liefde zullen vergaan; maar hier moet men niet verstaan dat er een vuur vanuit de mond van de getuigen zal uitgaan, maar dat het zal uitgaan van hen die deze twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, die onder de getuigen worden verstaan, nr. 490, willen vernietigen; het vuur is de helse liefde, want hij die niet volgens de geboden van de Decaloog leeft en die niet tot God, Heiland en Verlosser gaat, kan niet anders dan in de helse liefde zijn en vergaan.

Dit is iets eenders zoals elders in het Woord, waar gezegd wordt dat er uit Jehovah een vuur is, dat de goddelozen verteert en dat Jehovah handelt vanuit het vuur van de ontsteking, van de toorn en van de woede en nog andere dergelijke dingen, waaronder niet wordt verstaan dat het is uit Jehovah, maar dat het is uit de helse liefde van de goddelozen; zulke dingen worden in het Woord gezegd, omdat het schijnbaarheden zijn en het Woord in de zin van de letter in schijnbaarheden en overeenstemmingen is geschreven.

Aangezien er gezegd wordt, dat er een vuur zou uitgaan vanuit hun mond en daaronder wordt verstaan dat het uitgaat vanuit hen die in de helse liefde zijn, zo zullen enige plaatsen worden aangevoerd, waar gezegd wordt: een vuur vanuit Jehovah: *‘De ademtocht van Jehovah zal hen verteren zoals een rivier van zwavel’*, (Jesaja 30:33).

‘Rook klom op vanuit Zijn neus en vuur vanuit Zijn mond, kolen ontbrandden vanuit Hem’, (Psalm 18:9).

‘Ik zal over hen uitstorten de ontsteking van Mijn toorn, aangezien de ganse aarde verteerd zal worden in het vuur van Mijn ijver’, (Zefanja 3:8).

‘Zie, Jehovah zal in het vuur komen, om te vergelden in de ontsteking van Zijn toorn en Zijn schelding is in vlammen des vuurs’, (Jesaja 66:15).

‘Gij zult bezocht worden van Jehovah met de vlam van een verterend vuur’, (Jesaja 29:6; 30:30) en meermalen elders.

495. En indien iemand hun schade zal hebben willen toebrengen, die moet aldus gedood worden, betekent dat hij die ze verdoemt, evenzo verdoemd wordt.

Met schade toebrengen wordt hier verdoemen aangeduid, omdat volgt: die moet aldus gedood worden en met gedood worden in het Woord, wordt aangeduid geestelijk gedood worden, en dit is verdoemd worden; want de Heer zegt: *‘Met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden’*, (Mattheüs 7:1,2).

496. Dezen hebben mogendheid de hemel te sluiten, opdat de regen niet zal regenen in de dagen van hun profetie, betekent dat zij die zich van die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk afkeren, niet enig ware vanuit de hemel kunnen opnemen.

Onder de hemel wordt hier de hemel van de engelen verstaan; vandaar wordt met de regen het ware van de Kerk daaruit aangeduid; en daarom wordt met *‘de hemel sluiten opdat de regen niet zal regenen’* aangeduid, dat zij niet enig ware van de Kerk vanuit de hemel kunnen opnemen; het ware van de Kerk vanuit de hemel is het ware van de leer vanuit het Woord; er

wordt gezegd dat de getuigen de mogendheid hebben, maar hier wordt verstaan, zoals eerder in nr. 494, niet dat zij de mogendheid hebben de hemel te sluiten, maar dat diegenen de hemel voor zichzelf sluiten die zich afkeren van die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, omdat zij in hun valsheden blijven.

Dat de regen het Goddelijk Ware vanuit de hemel betekent, staat vast uit deze plaatsen:

‘Mijn leer zal nedervloeiën zoals een regen, Mijn Woord zal druipen zoals een dauw’, (Deuteronomium 32:2).

‘Indien gij andere goden zult gediend hebben, zo zal Jehovah de hemel sluiten, zodat er niet regen zal zijn’, (Deuteronomium 11:11,14,16,17).

‘Ik zal Mijn wijngaard tot verlatenheid stellen en Ik zal de wolken gebieden, dat zij de regen niet daarop doen regenen’, (Jesaja 5:6).

‘De slagregens zijn ingehouden en de spade, [lente-] regen heeft niet plaats gevonden, maar toch is u het voorhoofd der hoerenvrouw gebleven’, (Jeremia 3:3).

‘Zoals de regen neerdaalt vanuit de hemel, zo zal Mijn Woord zijn, dat vanuit Mijn mond uitgaat’, (Jesaja 55:10,11).

‘Zonen van Zion, verheugt en verblijdt u in Jehovah, omdat Hij u een regen zal doen nederdalen in gerechtigheid zal geven’, (Joël 2:23).

‘Een regen van welwillendheden doet Gij druipen, o God’, (Psalm 68:10).

‘Hij zal nederdalen zoals een regen op het kruid der weide; in Zijn dagen zal de gerechte bloeien’, (72:6,7).

‘Jehovah zal tot ons komen zoals een regen, zoals de spade regen het land besproeit’, (Hosea 6:3).

‘Over hen zal Mijn Woord druipen en zij zullen Mij verwachten zoals de regen en hun mond zal zich openen naar de spaden regen’, (Job 29:22,23).

‘Zoon des mensen, zeg: Gij zijt een land dat niet gereinigd is, dat niet de regen heeft gehad in de dag des toorns; samenzwering van profeten is in het midden ervan’, (Ezechiël 22:24,25); en ook elders, (Jesaja 30:23; Jeremia 5:24; 10:12,13; 14:3,4; 51:16; Ezechiël 34:26,27; Amos 4:7,8; Zacharia 10:1; Psalm 65:10,11; Psalm 135:7; 2 Samuël 23:3,4).

De overstromende regen, voor de verwoesting van het ware, (Ezechiël 13:11,13,14; 38:22). voor de verzoeking, (Mattheüs 7:24-27).

497. En zij hebben mogendheid over de wateren, om die te verkeren in bloed, betekent dat zij zich van die twee wezenlijke dingen afkeren, de ware dingen vervalsen.

Met de wateren worden de ware dingen aangeduid, nr. 50; en met het bloed de vervalsing van het ware van het Woord, nr. 379; vandaar wordt met ‘de wateren in bloed verkeren’ aangeduid de ware dingen van het Woord vervalsen; dit wordt eender verstaan als eerder, namelijk dat zij die zich van de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk afkeren, niet anders kunnen dan valse dingen zien, waarin zij zijn, waarmee zij, indien zij ze door het Woord bevestigen, de ware dingen ervan vervalsen.

498. En de aarde te slaan met elke plaag, zo menigmaal als zij zullen hebben gewild, betekent dat zij die deze twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk willen vernietigen, zichzelf werpen in boze en valse dingen van elk geslacht, zo vaak en voor zoveel als zij dit doen. Met de aarde wordt de Kerk aangeduid, nr. 285; en met de plaag wordt het boze en het valse aangeduid, nr. 456; vandaar wordt met ‘de aarde met elke plaag slaan’ aangeduid de Kerk te gronde richten met boze en valse dingen van elk geslacht; maar dit moet worden verstaan zoals de vorige dingen werden verstaan, namelijk, dat zij die deze twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk met een plaag willen slaan, dat wil zeggen, vernietigen, wat plaatsvindt vanuit het boze door de valsheden, zichzelf werpen in boze en valse dingen van elk geslacht; en omdat de natuurlijke zin zo wordt omgekeerd, wanneer hij geestelijk wordt, wordt daarom ook dit ‘zo menigmaal als zij gewild zullen hebben’ omgekeerd in ‘zo vaak en voor zoveel als

zij dit doen'; de oorzaak hiervan is deze dat voor zoveel als iemand die twee wezenlijke dingen vernietigt, hij voor even zoveel zich in de boze en de valse dingen stort; want die twee wezenlijke dingen zijn de ware dingen van het Woord, zoals klaarblijkend kan vaststaan uit het tweetal leren van het Nieuwe Jeruzalem: de ene ten aanzien van de Heer en de andere die de leer van het leven vanuit de geboden van de Decaloog wordt genoemd.

Hiermee, dat de getuigen de mogendheid hebben om de aarde met elke plaag te slaan, zo menigmaal zij gewild zullen hebben, is hetzelfde als met vele plaatsen in het Woord, namelijk dat het aan Jehovah, dat wil zeggen, aan de Heer, wordt toegekend dat Hij de mensen met een plaag slaat en dat dit van Zijn wil is, terwijl toch hieronder moet worden verstaan, dat niet Hij slaat, noch dat het van Zijn wil is, zoals bij Zacharia: 'Dit zal de plaag zijn waarmee Jehovah al de volken zal slaan, welke tegen Jeruzalem zullen strijden', (Zacharia 14:12) e.v.; en bij Jeremia: 'Met eens vijands plaag heb Ik u geslagen, met eens tirans kastijding, om de veelheid van uw ongerechtigheid', (Jeremia 30:14); hetzelfde meermalen elders.

Zie ook eerder nr. 494.

499. En wanneer zij hun getuigenis zullen geëindigd hebben, betekent dat nadat de Heer heeft geleerd dat Hijzelf de God van hemel en aarde is en dat er met Hem verbinding is door het leven volgens de geboden van de Decaloog.

Wanneer zij zullen geëindigd hebben, betekent, nadat de Heer heeft geleerd; de beide getuigen hebben weliswaar geleerd, echter niet uit zich, maar uit de Heer; dat de getuigenis die twee dingen betekent, zie eerder in nr. 490.

500. Zal het beest opklimmende vanuit de afgrond oorlog maken met hen en het zal hen overwinnen en het zal hen doden, betekent dat zij die in de innerlijke dingen van de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn, zich zullen verzetten en die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk zullen bestrijden en bij zich en voor zoveel als zij het vermogen, ook bij anderen en die zullen verwerpen.

Onder het beest opklimmende vanuit de afgrond worden degenen verstaan die vanuit de afgrond opklommen en gezien werden zoals sprinkhanen, (Openbaring 9:1-12); en dat dezen degenen waren die in de innerlijke dingen van de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn, zie in de ontvouwing daar; met oorlog maken wordt zich verzetten aangeduid en die twee wezenlijke dingen van de Kerk bestrijden, waarover hierna; met hen overwinnen en doden, wordt aangeduid die dingen bij zich en voor zoveel als zij het vermogen, bij de anderen, verwerpen en uitroeien.

De oorzaak dat zij die in de innerlijke dingen van de leer ten aanzien van het geloof-alleen zijn, die twee wezenlijke dingen bestrijden en verwerpen, is deze dat zij bij zich twee daartegen gekante dingen hebben bevestigd: het eerste, dat men niet tot de Heer, maar tot God de Vader moet gaan; en het tweede, dat het leven volgens de geboden van de Decaloog, niet het geestelijk leven, maar alleen het zedelijk en het burgerlijk leven is; en dit bevestigen zij opdat niet iemand zal geloven dat hij gezaligd wordt door de werken, maar dat hij het wordt door hun geloof-alleen.

Al degenen die deze dogma's diep aan hun gemoed hebben ingeprent in scholen en universiteiten, treden daarna er niet van terug; de oorzaken zijn er drie, tot nu toe onbekend:

De eerste oorzaak: dat zij zich naar hun geest in het gezelschap met eenderen in de geestelijke wereld hebben ingelaten, waar de meeste satans zijn, die zich enig en alleen aan valse dingen verlustigen en van wie zij zich geenszins kunnen losmaken, tenzij zij die valse dingen verwerpen; wat ook niet kan plaatsvinden tenzij zij rechtstreeks tot God Heiland gaan en een christelijk leven volgens de geboden van de Decaloog aanvangen;

De tweede oorzaak is deze, dat zij geloven dat de vergeving van de zonden en zo de zaliging in één ogenblik wordt gegeven in de daad van het geloof en daarna in de staat of in de voortgang door diezelfde daad, uit de Heilige Geest voortgezet, in stand gehouden en vastgehouden, afgescheiden van de beoefeningen van de naastenliefde; en zij die deze dingen eenmaal hebben opgezogen, achten daarna de zonden voor God van geen betekenis en leven zo in hun onreine dingen; en omdat zij zulke zaken scherpzinnig weten te bevestigen, door vervalsingen van het Woord bij de onontwikkelden en met misleidende argumenten bij de ontwikkelden, wordt hier gezegd dat het beest vanuit de afgrond die beide getuigen heeft overwonnen en gedood; maar dit vindt bij geen anderen plaats dan bij hen die er van houden naar hun eigen zin te leven en zich door de verkwikkingen van hun begeerten te laten meeslepen; wanneer dezen over het heil denken, begunstigen zij die dingen van harte en omhelzen zij met beide handen hun geloof, omdat zij zo door enige, met een klank van vertrouwen uitgesproken woorden, gezaligd kunnen worden en het niet nodig hebben om op iets van hun leven acht te geven ter wille van God, maar slechts ter wille van de wereld.

De derde oorzaak is deze, dat zij die de innerlijke dingen van dat geloof, die de verborgenheden van de rechtvaardigmaking worden genoemd, in hun jonge jaren hebben opgevat, daarna, wanneer zij tot het in eer en aanzien staande bedienaarsambt zijn bevorderd, bij zich niet denken over God en de hemel, maar over zichzelf en de wereld, terwijl zij de verborgenheden van hun geloof-alleen alleen maar onthouden ter wille van de roep om zoals wijzen geëerd te worden en met als oorzaak van de wijsheid voor waardig gekeurd te worden om met schatten te worden beloond: dat dit de uitwerking is van dat geloof, is omdat daar niets van godsdienst in is; dat dit zo is, zie de derde gedenkwaardigheid eerder in nr. 484.

Dat met de oorlogen in het Woord geestelijke oorlogen worden aangeduid, te weten de bestrijdingen van het ware en die plaatsvinden door redeneringen vanuit valse dingen, staat vast uit deze plaatsen: *'De geesten van de demonen gaan uit om hen te vergaderen tot de oorlog op die grote dag van de almachtige God'*, (Openbaring 16:14).

'De draak was vertoornd tegen de vrouw en hij ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar zaad, die de bevelen Gods hielden en de getuigenis van Jezus Christus hadden', (Openbaring 12:17).

'Aan het beest van de draak werd het gegeven om de heilige oorlog aan te doen', (Openbaring 13:7).

'Heiligt de oorlog tegen de dochter Zions en laat ons opklimmen op de middag', (Jeremia 6:3-5).

'Gij zijt niet opgeklommen in de bressen om te staan in de oorlog op de dag van Jehovah', (Ezechiël 13:5).

'In Salem is het habitakel Gods en de woning in Zion, waar Hij de vurige pijlen van de boog heeft verbroken en de oorlog', (Psalm 76:3,4).

'Jehovah zal uitgaan zoals een Held, zoals een Man der oorlogen zal Hij de ijver opwekken', (Jesaja 42:13; Psalm 24:8).

'Te dien dage zal Jehovah tot een geest des gerichtts zijn voor hem die over het gericht zit, degenen die de oorlog teruggedrijven van de poort', (Jesaja 28:6).

'Bevrijd mij van de boze mens en red mij van de man der gewelddadigheden; de ganse dag vergaderen zij tot de oorlogen; zij scherpen hun tong zoals de slangen', (Psalm 140:2-4).

'Velen zullen komen in Mijn naam, zeggende: Ik ben de Christus en zij zullen velen verleiden; en gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen; ziet toe dat gij niet verstoord wordt', (Mattheüs 24:5,6; Markus 13:6,7; Lukas 21:8,9).

'De oorlogen der koningen van het noorden en van het zuiden', en de overige oorlogen bij, (Daniël 10,11,12) betekenen geen andere dan geestelijke oorlogen; en ook de oorlogen in andere plaatsen, zoals in, (Jesaja 2:3-5; 13:4; 21:14,15; 31:4; Jeremia 49:25,26; Hosea 2:17; Zacharia 10:5; 14:3; Psalm 27:3; 46:9,10).

Aangezien met de oorlogen in het Woord geestelijke oorlogen worden aangeduid, werd daarom de bediening van de Levieten een krijgsmacht genoemd, zoals blijkt uit deze dingen, *'het werd bevolen de Levieten te tellen, om de krijgsmacht te strijden, om het werk te doen in de tent der samenkomst'*, (Numeri 4:25,35,39,43,47).

'Dit is het ambt van de Levieten om de krijgsmacht te vervullen in de bediening van de tent der samenkomst; maar van de zoon van 50 jaren af zal hij aftreden van de krijgsmacht der bediening en zal hij ook niet meer dienen', (Numeri 8:24,25); zie ook nr. 447, waar vanuit het Woord wordt bevestigd, dat de legers de goede en de ware dingen van de Kerk betekenen en in de tegengestelde zin de boze en de valse dingen ervan.

501. En hun lichamen op de straat van de grote stad, betekent dat de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk door hen die innerlijk in de valse dingen van de leer ten aanzien van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen zijn, geheel en al verworpen zijn.

Met de lichamen van de twee getuigen worden de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk aangeduid, namelijk de erkenning van de Heer dat Hij alleen de God van hemel en aarde is en dat er verbinding met Hem is door een leven volgens de geboden van de Decaloog, nr. 490 e.v.; met de straat van de grote stad wordt het valse van de leer aangeduid ten aanzien van de rechtvaardigmaking door het geloof-alleen; met de straat wordt het valse aangeduid, waarover hierna; en met de stad wordt de leer aangeduid, nr. 194; zij wordt een grote stad genoemd, omdat zij de leer is die regeert in de gehele christelijke hervormde wereld bij de geestelijken, maar niet zozeer bij de leken.

Met de straten wordt in het Woord bijna iets eenders aangeduid als met wegen, omdat straten de wegen in een stad zijn; toch worden met straten de ware of de valse dingen van de leer aangeduid, omdat de stad de leer betekent, nr. 194; en met wegen worden de ware of de valse dingen van de Kerk aangeduid, omdat de aarde of het land de Kerk betekent, nr. 285.

Dat de straten de ware of de valse dingen van de leer betekenen, kan men uit de volgende plaatsen zien: *'Het gericht is verworpen en de gerechtigheid staat van verre, want de waarheid struikelt op de straat en de rechtvaardigheid kan niet komen'*, (Jesaja 59:14).

'In de straten raasden de wagens, zij liepen heen en weer in de wijken', (Nahum 2:4).

'In de dagen van Jaël hielden de wegen op, de wijken in Israël hielden op', (Richteren 5:6,7).

'Hoe is de stad der heerlijkheid verlaten; en daarom zullen haar jongelingen vallen op de straten', (Jeremia 49:25,26; 50:30).

'Die lekkernijen aten, zijn verwoest in de straten. De vorm der Nazireeërs is verduisterd van zwartigheid; men kent hen niet op de straten. Zij zwierven blind op de straten. Zij hebben onze schreden gejaagd, zodat men niet op de straten kan gaan', (Klaagliederen 4:5,8,14,18).

'Ik zal de natiën uitroeien, hun hoeken zullen verwoest worden, Ik zal hun straten verlaten maken', (Zefanja 3:6).

'Daarna, in tweeënzestig weken zal de straat van Jeruzalem gebouwd worden, maar in benauwdheid der tijden', (Daniël 9:25).

'De straat van de stad het Nieuwe Jeruzalem zuiver goud, als het ware doorluchtig glas', (Openbaring 21:21).

'In het midden van haar straat op de ene en de andere zijde een boom makende twaalf vruchten', (Openbaring 22:1,2) en verder in, (Jesaja 15:3; 24:10,11; 51:20; Jeremia 5:1; 6:11; 7:17; 9:21; 11:13; Ezechiël 16:24,25,31; Jeremia 44:9,17; Klaagliederen 2:11,19; Ezechiël 11:6; 26:11,12; Amos 5:16; Zacharia 8:3-5; Psalm 144:13,14; Job 5:10).

Aangezien de straten de ware dingen van de leer van de Kerk betekenen, *'leerden zij daarom in de straten'*, (2 Samuël 1:20) en er wordt gezegd: *'Wij hebben vóór U gegeten en wij hebben vóór U gedronken en Gij hebt in onze straten geleerd'*, (Lukas 13:26); en daarom *'baden de geveinsden aan de hoeken van de straten'*, (Mattheüs 6:2,5); en *'beval daarom de Heer des huizes zijn knechten om te gaan in de straten en wijken en ze binnen te brengen'*, (Lukas 14:21).

Daarom ook wordt het valse en het vervalste genoemd, ‘*modder, slijk en drek der straten*’, (Jesaja 5:25; 10:6; Micha 7:10; Psalm 18:43).

Dat ‘*de profeten die het valse profeteren, heengeworpen zouden worden in de straten van Jeruzalem en er niemand zou zijn om hen te begraven*’, (Jeremia 14:16).

502. Welke geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte, betekent de beide helse liefden, namelijk de liefde van heersen vanuit de eigenliefde en de liefde van regeren uit de trots van het eigen inzicht, die in die Kerk zijn waar niet één God is en de Heer niet wordt vereerd en waar men niet leeft volgens de geboden van de Decaloog.

Met Sodom wordt in de geestelijke zin de liefde van heersen vanuit de liefde van zich aangeduid, waarover hierna; en met Egypte wordt in de geestelijke zin de liefde van regeren vanuit de trots van het eigen inzicht aangeduid, waarover eveneens hierna; en omdat die beide liefden worden aangeduid, wordt daarom gezegd geestelijk Sodom en Egypte; dat die liefden zijn in de Kerk waar niet één God is en de Heer niet wordt vereerd en waar men niet leeft volgens de geboden van de Decaloog, is omdat de mens in die beide liefden wordt geboren en daarin komt wanneer hij opgroeit en die liefden niet verwijderd kunnen worden dan door God Heiland en door een leven volgens Zijn geboden; en zij kunnen niet door God Heiland verwijderd worden, tenzij tot Hem wordt gegaan en ook kan het leven volgens Zijn geboden niet worden gegeven, tenzij de mens door Hem wordt geleid; het is weliswaar bestaanbaar, maar het is niet het leven waarin iets van de hemel en daaruit iets van de Kerk is; dat leven is er alleen uit Hem Die het Leven is; dat de Heer het Leven is, zie, (Johannes 1:1,4; 5:26; 6:33-35; 11:25,26, 14:6,19) en vele malen elders.

Dat de liefde van heersen vanuit de eigenliefde en de liefde van regeren vanuit de trots van het eigen inzicht, de hoofden van alle liefden van de hel zijn, en zo de hoofden van alle boze en valse dingen daaruit in de Kerk, weet men heden ten dage niet; de verkwikkingen van die liefden, die de verkwikkingen van alle wellusten van het gemoed te boven gaan, maken dat men het niet weet, terwijl zij toch geestelijk Sodom en Egypte zijn.

Dat Sodom de liefde van heersen vanuit de liefde van zich is, kan vaststaan uit de beschrijving van Sodom bij Mozes, namelijk dat zij de engelen die daarheen waren gekomen geweld wilden aandoen in het huis van Loth; en dat vuur en zwavel vanuit de hemel op hen regende, (Genesis 19:1) e.v.; met het vuur en de zwavel wordt die liefde met haar begeerten aangeduid. Eendere dingen heb ik gezien, toen de steden en de gezelschappen vanuit zulke geesten, op de dag van het Laatste Gericht werden omgekeerd en zij in de hel werden neergeworpen.

Die liefden en de boze dingen ervan worden aangeduid met Sodom en Gomorra in deze plaatsen: (Jesaja 1:10; 3:8,9; 13:19; Jeremia 23:14; 49:18; 50:37,40; Klaagliederen 4:6; Ezechiël 16:46-50; Amos 4:11; Zefanja 2:9,10; Deuteronomium 29:23; 32:32; Mattheüs 10:14,15; 11:23; Markus 6:11; Lukas 10:10-12; 17:28,29).

Dat die liefde met Sodom wordt aangeduid, weet men in de wereld niet, maar onthoud dit en herinner het u, wanneer u in de wereld der geesten komt, wat na de dood plaatsvindt en u zult ten volle bevestigd worden.

Maar men moet weten, dat er de liefde van heersen vanuit de liefde van zich is en de liefde van heersen vanuit de liefde van de nutten; deze liefde is hemels, eerstgenoemde echter hells; en daarom, wanneer de ene het hoofd maakt, maakt de andere de voeten, dat wil zeggen, wanneer de liefde van heersen vanuit de liefde van zich het hoofd maakt, dan maakt de liefde van heersen vanuit de liefde van de nutten, die ook de liefde is om de naaste vanuit de Heer van dienst te zijn, eerst de voeten, daarna de zolen van de voeten en wordt tenslotte vertreden; daarentegen, wanneer de liefde van heersen vanuit de liefde van de nutten, die zoals gezegd, een hemelse liefde is, het hoofd maakt, dan maakt de liefde van heersen vanuit de liefde van zich, die zoals gezegd een helse liefde is, eerst de voeten en daarna de voetzolen en wordt tenslotte vertreden.

Maar die beide liefden kunnen in de wereld bezwaarlijk door de mens worden onderscheiden; de oorzaak ervan is de volgende; dat de uiterlijke vormen ervan eender zijn; maar zij worden daardoor onderkend, dat die hemelse liefde is bij hen die tot de Heer gaan en volgens de geboden van de Decaloog leven en dat die helse liefde is bij hen die niet tot de Heer gaan en niet volgens de geboden van de Decaloog leven.

503. Wat Egypte in het Woord betekent, zal worden gezegd: Egypte betekent de natuurlijke mens verbonden met de geestelijke en dan de aandoening van het ware en daaruit de wetenschap en het inzicht; en in de tegengestelde zin betekent het de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke mens en dan de trots van het eigen inzicht en daaruit de waanzin in geestelijke dingen.

Egypte betekent de natuurlijke mens verbonden met de geestelijke en dan de aandoening van het ware en daaruit de wetenschap en het inzicht, in de volgende plaatsen:

‘Te dien dage zullen er vijf steden in het land van Egypte zijn, zwerende Jehovah Zebaoth. Te dien dage zal er een altaar voor Jehovah zijn in het midden van het land van Egypte; dan zal Jehovah aan Egypte bekend worden en de Egyptenaren zullen Jehova bekennen te dien dage’, (Jesaja 19:17-21).

‘Te dien dage zal er een pad zijn vanuit Egypte in Assur, opdat Assur kome in Egypte en Egypte in Assur en opdat de Egyptenaren met Assur dienen; te dien dage zal Israël voor Egypte en Assur de derde zijn, een zegen in het midden van het land; wie Jehovah zegenen zal, al zeggende: Gezegend zij Mijn volk Egypte en het werk van Mijn handen Assur en Mijn erfenis Israël’, (Jesaja 19:23-25); Egypte is daar het natuurlijke, Assur is het redelijke en Israël is het geestelijke; deze drie maken de mens van de Kerk.

Vandaar *‘werd de koning van Egypte de zoon der wijzen genoemd; de zoon der koningen van de oudheid; en werd Egypte genoemd de hoeksteen der stammen’*, (Jesaja 19:11,13); en over Salomo wordt gezegd dat *‘zijn wijsheid groter was dan de wijsheid van de Egyptenaren’*, (1 Koningen 4:30).

En dat hij *‘een dochter van Farao tot echtgenote nam en haar bracht in de stad Davids’*, (1 Koningen 3:1).

En *‘dat hij voor de dochter van Farao een huis bouwde aan het voorhuis’*, (1 Koningen 7:8).

Daarom ook *‘werd Jozef naar Egypte overgebracht en werd hij daar tot heerser van het ganse land’*, (Genesis 41).

Aangezien Egypte de natuurlijke mens betekende ten aanzien van de aandoening van het ware en daaruit de wetenschap en het inzicht, ging derhalve Jozef, de egade van Maria, op de vermaning van de engel met de Heer als klein kind naar Egypte, (Mattheüs 2:14,15), volgens de voorzegging: *‘Toen Israël een knaap was, toen heb Ik hem liefgehad en vanuit Egypte heb Ik Mijn Zoon geroepen’*, (Hosea 11:1).

‘Gij hebt vanuit Egypte een wijnstok doen voorttrekken, Gij hebt dezelve geplant en Gij hebt zijn wortelen doen inwortelen’, (Psalm 80:9,10); de mens immers wordt natuurlijk geboren, hij wordt redelijk en daarna geestelijk; zo wordt dus de wijnstok vanuit Egypte geplant en ingeworteld.

Ter wille van die uitbeelding ook *‘verkeerde Abraham als vreemdeling in Egypte’*, (Genesis 12:10) e.v.; en *‘werd het Jakob met zijn zonen bevolen om heen te gaan naar Egypte en eveneens vertoefden zij daar’*, (Genesis 46) e.v..

Vandaar wordt eveneens het land Kanaän, waarmee de Kerk wordt aangeduid, beschreven naar zijn uitgestrektheid *‘tot aan de rivier van Egypte’*, (Genesis 15:18; 1 Koningen 4:21; Micha 7:12); en wordt Egypte vergeleken met de Tuin van Eden, de Tuin Gods, (Ezechiël 31:2,8; Genesis 13:10); en worden de wetenschappen van de natuurlijke mens *‘de verlangenswaardige dingen van Egypte’* genoemd, (Daniël 11:43); en *‘fijn linnen in stiksel vanuit Egypte’*, (Ezechiël 27:7); *behalve elders over Egypte in de goede zin, zoals in*, (Jesaja

27:12,13; Ezechiël 29:13-16; 31:1-8; Hosea 11:11; Zacharia 10:10,11; 14:16-18; Psalm 68:32,33; 2 Koningen 17:36).

Egypte betekent echter in de tegengestelde zin de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke en dan de trots van het eigen inzicht en daaruit de waanzin in geestelijke dingen in de volgende plaatsen: *'Aangezien het hart van Farao zich verheven heeft in zijn hoogte en zijn top gestoken heeft tussen de verstrengelde takken, zullen de vreemden hem uithouwen en hem nederwerpen. Te dien dage zult gij nederdalen in de hel; Ik zal over hem de afgrond dekken en gij zult in het midden der met de voorhuid behepten liggen'*, (Ezechiël 31:10-18).

'De fundamenten van Egypte zullen omgekeerd worden; de hovaardij van haar sterkte zal nederdalen; en haar steden zullen verwoest worden in het midden der verlaten steden; Ik zal een vuur in Egypte geven en Ik zal Egypte verstrooien tussen de natiën en Ik zal hen uiteenwerpen in de landen', (Ezechiël 30:1) tot het einde.

'Wee degenen die in Egypte om hulp afdalen en niet zien op de Heilige Israëls; want Egypte is een mens en niet god en zijn paarden vlees en niet geest', (Jesaja 31:1,3).

'Egypte klimt op zoals een stroom; het zegt: Ik zal opklimmen, ik zal de aarde bedekken en verderven; klimt op, gij paarden, raast, gij wagens; het zwaard zal u eten en dronken worden van bloed; er is geen heling voor u', (Jeremia 46:2,8-11).

'Hoe zegt gij tot Farao: Ik ben een zoon der wijzen en een zoon der koningen der oudheid; waar zijn nu uw wijzen; laten zij het bekennen; de vorsten van Zoan zijn dwaas geworden; zij hebben Egypte verleid, de hoeksteen der stammen; er zal geen werk zijn voor Egypte hetwelk hoofd en staart make', (Jesaja 19:1-17).

'Profeteer tegen Egypte: Grote walvis, die in het midden van uw rivieren ligt; omdat hij gezegd heeft: De rivier is mijne en ik heb mij gemaakt; derhalve zal Ik haken in uw kaken slaan; en Ik zal de vis van uw rivieren aan uw schubben doen kleven en Ik zal u achterlaten in de woestijn; en derhalve zal het land van Egypte verlatenheid en woestheid worden', (Ezechiël 29:1-12; 30:2,7; Jeremia 2:17,18,36; 42:13-18; Ezechiël 16:26,28,29; 23:2-33; Hosea 7:11,13,16; 9:1,3,6; 11:5; 12:2; Joël 3:19; Klaagliederen 5:2,4,6,8; Deuteronomium 17:16; 1 Koningen 14:25,26; 2 Koningen 18:21).

Aangezien de Egyptenaren zodanig geworden waren, zijn zij daarom verwoest ten aanzien van alle goede en ware dingen van de Kerk; de verwoestingen van hen worden beschreven met de wonderen die daar hebben plaatsgevonden, welke de plagen waren en evenzovele begeerten betekenden van de natuurlijke mens gescheiden van de geestelijke, die enig en alleen vanuit het eigen inzicht en de trots ervan handelt; de plagen, die aanduidend zijn voor zijn begeerten, waren: *'Dat de wateren in de stroom werden verkeerd in bloed, zodat de vis stierf en de stroom stonk'*, (Exodus 7).

'Dat vanuit de rivieren en de poelen vossen werden voortgebracht over het land van Egypte. Dat het stof der aarde werd verkeerd in luizen. Dat zwermen van schadelijke vliegen gezonden werden', (Exodus 8).

'Dat er een zweer uitbrak en tot blaren werd over mens en beest. Dat een regen van hagel vermengd met vuur nederregende', (Exodus 9).

'Dat de sprinkhaan werd gezonden. Dat er een donkerheid ontstond in het gehele land van Egypte', (Exodus 10).

'Dat alle eerstgeboorten in het land van Egypte stierven', (Exodus 12); en tenslotte dat de Egyptenaren verdronken in de zee Suph', (Exodus 14), waarmee de hel wordt aangeduid.

Wat met al deze dingen in het bijzonder wordt aangeduid, zie men het werk *'Hemelse Verborgenheden'*, te Londen uitgegeven, waar zij ontvouwd zijn.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid met *'de plagen van ziekten van Egypte'*,

(Deuteronomium 7:15; 28:60); wat met *'verdronken worden in de stroom van Egypte'*, (Amos 8:8; 9:5); en vandaar is het dat Egypte wordt genoemd *'land der knechtschap'*, (Micha 6:4);

'het land van Cham' (Psalm 106:22); en verder *'de oven van ijzer'*, (Deuteronomium 4:20; 1 Koningen 8:51).

De oorzaak dat Egypte zowel het inzicht als de waanzin in geestelijke dingen betekent, was deze: dat de Oude Kerk, die zich over tal van koninkrijken van Azië uitstreckte, ook in Egypte is geweest en dat toen de Egyptenaren meer dan de overigen de wetenschap van de overeenstemmingen tussen de geestelijke en de natuurlijke dingen tot aanzien hebben gebracht, zoals blijkt uit de hiërogliefen daar; maar toen bij hen die wetenschap werd verkeerd in magie en afgodisch was geworden, toen werd hun inzicht in geestelijke dingen waanzin; vandaar betekent Egypte deze waanzin in de tegengestelde zin.

Hieruit kan men zien, wat er wordt verstaan onder de grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte.

504. Alwaar ook onze Heer gekruisigd is, betekent de niet-erkenning van het Goddelijk Menselijke van de Heer en zo de staat van de verwerping.

In de Kerk wordt gezegd, dat diegenen de Heer kruisigen, die Hem lasteren; en verder ook degenen die, evenals de Joden, ontkennen dat Hij de Zoon Gods is; dat diegenen aan de Joden eender zijn, die ontkennen dat Zijn Menselijke Goddelijk is, is omdat elk mens de Heer als Mens beschouwt en wie Zijn Menselijke beschouwt als gelijkwaardig aan het menselijke van een ander mens, kan dan niet aan Zijn Goddelijke denken, hoezeer Hij ook de Zoon Gods wordt genoemd, geboren uit het eeuwige, gelijkwaardig aan het Goddelijke van de Vader; wanneer dit wordt gezegd en gelezen, wordt het weliswaar gehoord, maar dan is het toch niet tegelijk in het geloof, wanneer er over de Heer wordt gedacht dat Hij een stoffelijk mens is zoals een ander mens en de gelijke eigenschappen van het vlees behoudt; en omdat men dan Zijn Goddelijke verwijderd en Het niet in aanmerking neemt, is men daarom in die staat alsof men het ontkent, want men ontkent dat Zijn Menselijke de Zoon Gods is, evenals ook de Joden hebben gedaan en Hem daarom hebben gekruisigd; dat evenwel het Menselijke van de Heer de Zoon Gods is, wordt openlijk gezegd in, (Lukas 1:32,35; Mattheüs 3:16,17) en elders. Uit deze dingen blijkt de oorzaak, waarom de mensen van de Kerk rechtstreeks tot God de Vader gaan en velen ook rechtstreeks tot de Heilige Geest en zelden iemand rechtstreeks tot de Heer.

Aangezien de Joden vanwege de ontkenning dat de Heer de Messias, de Zoon Gods was, Hem hebben gekruisigd, wordt daarom hun Jeruzalem ook Sodom genoemd, (Jesaja 3:9; Jeremia 23:14; Ezechiël 16:46,48) en zegt de Heer: *‘Op de dag, op welke Loth uit Sodom uitging, regende het vuur en zwavel vanuit de hemel en verdierf ze allen; even also zal het zijn in de dag op welke de Zoon des Mensen onthuld zal worden’*, (Lukas 17:29,30); wat het vuur en de zwavel is, zie de nrs. 452, 494.

505. En zien zullen zij vanuit de volken en stammen en tongen en natiën hun lichamen drie dagen en een halve, betekent, wanneer allen die in de valse dingen van de leer en daaruit in de boze dingen van het leven vanuit het geloof-alleen waren en zullen zijn bij het einde van de Kerk welke er nog is, bij de aanvang van de Nieuwe, gehoord hebben en zullen horen over de beide wezenlijke dingen, namelijk: de erkenning van de Heer en van de werken volgens de Decaloog.

Onder de volken en stammen en tongen en natiën, worden al diegenen van de hervormden verstaan, die in de valse dingen van de leer en daaruit in de boze dingen van het leven vanuit het geloof-alleen waren en zullen zijn; met de volken worden degenen aangeduid, die in de valse dingen zijn van de leer, nr. 483; met de stammen de valse en de boze dingen van de Kerk, nr. 349; met de tongen de belijdenis en de opneming ervan, nr. 483; vandaar worden met die vier allen en de afzonderlijken aangeduid die zodanig waren en zullen zijn, dus zij die in die grote stad waren en zullen zijn die, eender aan hen, nog vanuit de wereld zullen komen; met de lichamen van hen of van de twee getuigen, worden de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk aangeduid, waarover eerder in nr. 501; met ‘zij zullen zien’ wordt aangeduid, wanneer zij over die dingen gehoord hebben en zullen horen, omdat zien wordt gezegd van de

lichamen en horen van die twee wezenlijke dingen; met drie dagen en een halve wordt aangeduid bij het einde en de aanvang, dat wil zeggen, bij het einde van de Kerk die er nog is en bij de aanvang van de Nieuwe; vanuit deze dingen nu, in één zin samengevat, is het duidelijk, dat met ‘zien zullen zij vanuit de volken en stammen en tongen en natiën hun lichamen drie dagen en een halve’, in de geestelijke zin de eerder gezegde dingen worden aangeduid.

Dat drie dagen en een halve, betekenen bij het einde en de aanvang, is omdat de dag de staat betekent, het getal drie het volledige tot aan het einde en het halve de aanvang; iets eenders immers wordt met drie en een halve dag aangeduid als met een week, waarvan de zes dagen het volledige tot aan het einde betekenen en de zevende dag betekent het heilige; want het getal $3\frac{1}{2}$ is de helft van het getal 7, dat de week maakt en het verdubbelde getal en het gedeelde getal, waaruit het bestaat, betekent iets eenders.

Dat drie het volledige betekent, dus tot het einde, kan men zien uit deze teksten in het Woord; ‘Dat Jesaja drie jaren naakt en barrevoets ging’, (Jesaja 20:3).

‘Dat Jehovah driemaal Samuël riep en Samuël driemaal naar Eli toeliep en dat Eli de derde maal verstond’, (1 Samuël 3:1-8).

‘Dat Elias zich driemaal uitmat over de zoon van de weduwe’, (1 Koningen 17:21).

‘Dat Elias beval, dat zij driemaal water op het brandoffer zouden gieten’, (1 Koningen 18:34).

‘Dat Jezus zei, dat het Koninkrijk der Hemelen gelijk was aan een zuurdesem, welke een vrouw nemende verborg in drie maten meel, totdat het geheel gezuurd was’, (Mattheüs 13:33).

‘Dat Jezus tot Petrus zei, dat hij Hem driemaal verloochenen zou’, (Mattheüs 26:34).

‘Dat de Heer Petrus driemaal vroeg: Hebt gij Mij lief’, (Johannes 21:15-17).

‘Dat Jonas in de buik van de walvis was drie dagen en drie nachten’, (Johannes 2:1).

‘Dat Jezus zei, dat men de tempel zou afbreken en Hij die in drie dagen zou opbouwen’, (Mattheüs 26:61).

‘Dat Jezus in Gethsemane driemaal bad’, (Mattheüs 28:1) e.v.; en ook meermalen elders zoals in, (Jesaja 16:14; Hosea 6:2; Exodus 3:18; 10:22,23; 19:1,11,15,16,18; Leviticus 19:23-25; Numeri 19:11; 31:19-25; Deuteronomium 19:2,3,7,9,15; 26:12; Jozua 1:11; 3:2; 1 Samuël 20:5,12,19,20,35,36,41; 2 Samuël 24:11-13; Daniël 10:2-4; Markus 12:2,4-6; Lukas 20:12; 13:32,33).

Zeven betekent evenals drie het volle en het volledige, maar zeven wordt gezegd van de heilige dingen en drie van de niet heilige dingen.

506. En zij zullen niet toelaten dat hun lichamen in graven gelegd worden, betekent dat zij die dingen verdoemd hebben en zullen verdoemen.

Met de lichamen worden hier de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk aangeduid, nr. 505 en hiervoor; en met niet toelaten om in graven gelegd te worden, wordt aangeduid zoals verdoemd verwerpen; dat dit wordt aangeduid, is omdat met ‘in graven gelegd of begraven worden’, de wederopstanding en de voortzetting van het leven wordt aangeduid; dan immers worden aan de aarde overgegeven de dingen die van de aarde zijn, dus de dingen die aards en vandaar onrein zijn; vandaar wordt met niet in graven gelegd of niet begraven worden, aangeduid in de aardse en onreine dingen blijven en daarom zoals verdoemd verworpen worden.

Vandaar was het, dat het in de Kerk bij de zonen Israëls, die een uitbeeldende Kerk was, was ingesteld dat degenen die als verdoemd werden beschouwd, weggeworpen en niet begraven zouden worden, zoals blijkt uit het volgende: ‘Jehovah zei aangaande hen: Zij zullen ellendige doden sterven, zij zullen niet beklaagd noch begraven worden; tot mest op de aangezichten der aarde zullen zij zijn en hun lijk zal de vogels der hemelen en het beest der aarde tot spijs zijn’, (Jeremia 16:3,4).

‘De profeten die leugen profeteren, zullen weggeworpen zijn op de straten van Jeruzalem, ook zal niemand zijn die hen zal begraven’, (Jeremia 14:6).

‘Te dien dage zullen zij de beenderen der koningen van Jehudah, de beenderen van zijn vorsten, en de beenderen der priesters en de beenderen der profeten uit hun graven uithalen; zij zullen niet verzameld noch begraven worden; tot mest op de aangezichten der aarde zullen zij zijn’, (Jeremia 8:1,2).

‘Dat de honden Jezabel zouden eten in het veld en niemand om haar te begraven’, (2 Koningen 9:10).

‘Gij zijt verworpen vanuit uw graf zoals een gruwelijke scheut, zoals een vertreden lijk’, (Jesaja 14:19,20) behalve elders, zoals in, (Jeremia 25:32,33; 22:19; 7:32,33; 19:11,12; 2 Koningen 23:16).

507. En die op de aarde wonen, zullen zich verheugen over hen en zij zullen zich verblijden, betekent vandaar het verkwikkelijke van de aandoening van het hart en van de ziel in de Kerk bij hen die in het geloof-alleen waren ten aanzien van de leer en het leven.

Onder hen die op de aarde wonen, worden degenen verstaan die in de Kerk zijn, hier zij die in de Kerk zijn waar het geloof-alleen is; de aarde betekent de Kerk waarin zij zijn, nr. 285; met zich verheugen en zich verblijden wordt aangeduid het verkwikkelijke hebben van de aandoening van het hart en van de ziel; de verkwikking van de aandoening van het hart is van de wil en de verkwikking van de aandoening van de ziel is van het verstand, want in het Woord wordt onder hart en ziel de wil en het verstand van de mens verstaan; vandaar is het dat er gezegd wordt zich verheugen en zich verblijden, hoewel de vreugde en de blijdschap zoals één en dezelfde zaak verschijnen, maar in die twee is het huwelijk van de wil en het verstand, en dit is eveneens het huwelijk van het goede en het ware, dat in alle en de afzonderlijke dingen van het Woord is, waarover het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande Gewijde Schrift’, nrs 80 tot 90; vandaar is het, dat het ene en het andere, zich verheugen en zich verblijden of de vreugde en de blijdschap, ook meermalen elders in het Woord worden gezegd, zoals in het volgende: *‘Zie, vreugde en blijdschap de os te doden’, (Jesaja 22:13; 35:10; 51:11).*

‘Afgesneden is van het huis van onze God vreugde en blijdschap’, (Joël 1:16).

‘De stem der vreugde en de stem der blijdschap zal afgeschaft worden’, (Jeremia 7:34; 25:10).

‘Het vasten der tiende zal zijn tot vreugde en blijdschap’, (Zacharia 8:19).

‘Verblijdt u in Jeruzalem, verheugt u in haar’, (Jesaja 66:10).

‘Verheug u en verblijdt u, gij dochter Edoms’, (Klaagliederen 4:21).

‘De hemelen zullen zich verblijden en de aarde zal zich verheugen’, (Psalm 96:11; Psalm 68:4).

‘Doe mij vreugde en blijdschap horen’, (Psalm 51:10).

‘Vreugde en blijdschap zal in Zion gevonden worden’, (Jesaja 51:3).

‘Er zal blijdschap zijn; velen zullen zich over Zijn geboorte verheugen’, (Lukas 1:14).

‘Ik zal doen ophouden de stem der vreugde en de stem der blijdschap, de stem des bruidegoms en de stem der bruid’, (Jeremia 7:34; 16:9; 25:10; 33:10,11).

‘Laten zij zich verheugen en zich verblijden, allen die U zoeken’, (Psalm 40:17; Psalm 70:5).

‘De gerechten zullen zich verblijden en zij zullen zich verheugen in blijdschap’, (Psalm 68:4).

‘Verblijdt u in Jeruzalem, verheugt u met haar met vreugde’, (Jesaja 66:10).

508. En zij zullen elkaar geschenken zenden, betekent de vergezelschapping door de liefde en de vriendschap.

Dat geschenken zenden betekent vergezelschapt worden door de liefde en de vriendschap, is omdat het geschenk vergezelschapt; het brengt immers liefde voort en maakt vriendschap; elkaar betekent wederkerig.

509. Omdat die twee profeten hebben gepijnigd degenen die op de aarde wonen, betekent dat die twee wezenlijke dingen, het ene ten aanzien van de Heer en het Goddelijk Menselijke en het andere ten aanzien van het leven volgens de geboden van de Decaloog, indruisen tegen de beide wezenlijke dingen die zijn aanvaard in de Kerk van de hervormden, waarvan het ene is ten aanzien van de Drievuldigheid van Personen en het andere ten aanzien van het zaligmakende geloof-alleen, zonder de werken van de wet en dat vanwege dat indruisen die beide wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, te weten het Nieuwe Jeruzalem, een voorwerp van verachting, van misnoegen en van afkeer zijn.

Dat dit hier wordt aangeduid, wanneer onder de twee profeten of getuigen, de beide wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk worden verstaan en wanneer onder hen die op aarde wonen degenen worden verstaan die in die twee wezenlijke dingen van de Kerk van de hervormden zijn, volgt als besluit vanzelf; met pijnigen wordt aangeduid een voorwerp van verachting, van misnoegen en van afkeer zijn.

510. En na drie dagen en een halve is een geest des levens uit God binnengegaan in hen en zij stonden op hun voeten, betekent dat die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk aan het einde van de vorige, wanneer de Nieuwe Kerk inzet en voortgaat, door de Heer worden levend gemaakt bij degenen die ze opnemen.

Met drie dagen en een halve wordt aangeduid bij het einde en de aanvang, nr. 505; dus van het einde van de Kerk die er nog is, tot de aanvang van de nieuwe, hier bij wie de Nieuwe Kerk inzet en voortgaat, omdat nu van de getuigen wordt gezegd, dat een geest des levens in hen was binnengegaan en zij op de voeten stonden; met de geest des levens uit God, wordt het geestelijk leven aangeduid en met op de voeten staan wordt aangeduid het met het geestelijk leven samenstemmende natuurlijk leven en dus zo door de Heer levend gemaakt te worden; dat dit wordt aangeduid, is omdat onder de geest des levens het innerlijke van de mens wordt verstaan, dat de innerlijke mens wordt genoemd, die in zich beschouwd, geestelijk is; de geest immers van de mens denkt en wil en denken en willen is in zich geestelijk; met staan op de voeten wordt aangeduid het uiterlijke van de mens, dat ook de uiterlijke mens wordt genoemd en die in zich beschouwd, natuurlijk is; het lichaam immers spreekt en doet wat zijn geest denkt en wil en spreken en doen is natuurlijk; dat de voeten de natuurlijke dingen betekenen, zie de nrs. 49, 468.

Wat hieronder in het bijzonder wordt verstaan zal gezegd worden; elk mens die hervormd wordt, wordt eerst hervormd ten aanzien van de innerlijke mens en daarna ten aanzien van de uiterlijke; de innerlijke mens wordt niet hervormd door alleen de ware en de goede dingen, waardoor de mens gezaligd wordt, te weten en te verstaan, maar door ze te willen en lief te hebben; de uiterlijke mens echter wordt hervormd door die dingen die de innerlijke mens wil en liefheeft, te spreken en te doen; en voor zoveel als dit plaatsvindt, wordt de mens wederverwekt; dat hij niet eerder wordt wederverwekt, is omdat zijn innerlijk niet eerder in de uitwerking is, maar alleen in de oorzaak en de oorzaak wordt verstrooid indien die niet in de uitwerking is; het is zoals met een huis dat op ijs is gegrondvest, dat in de bodem wegzakt wanneer het ijs door de zon gaat smelten; in één woord, het is zoals een mens zonder voeten om op te staan en te wandelen; iets eenders is het met de innerlijke of geestelijke mens, indien hij niet gegrondvest is in de uiterlijke of natuurlijke; dit nu is het wat daarmee wordt aangeduid dat de beide getuigen stonden op de voeten nadat de geest uit God was binnengegaan in hen en eveneens met eendere dingen bij Ezechiël: *‘Jehovah zei tot mij: Profeteer over de geest en toen ik profeteerde, ging in hen de Geest binnen en stonden zij op de voeten’*, (Ezechiël 37:9,10); bij dezelfde: *‘De stem sprekende tot mij, zei: Zoon des mensen, sta op uw voeten; toen ging in mij de Geest binnen en stelde mij op de voeten’*, (Ezechiël 2:1,2); en bij dezelfde: *‘Ik viel op mijn aangezichten, maar de Geest kwam in mij en richtte mij op mijn voeten op’*, (Ezechiël 3:23,24).

Dit is het ook wat wordt verstaan onder de woorden van de Heer tot Petrus: *‘Petrus zei: Was niet alleen mijn voeten, maar en de handen en het hoofd. Jezus zei tot hem: Die gewassen is; heeft niet van node dan de voeten te wassen en is geheel rein’*, (Johannes 13:9,10).

511. En er is grote vrees gevallen op degenen die hen zagen, betekent de beroering van het gemoed en de ontsteltenis vanwege de Goddelijke ware dingen.

De vrees betekent verschillende dingen al naar de zaak welke aandoet; hier betekent de grote vrees de beroering van het gemoed en de ontsteltenis vanwege de Goddelijke ware dingen; de Goddelijke ware dingen immers hebben die uitwerkingen bij de bozen; zij verschrikken immers wanneer tegelijk wordt gehoord de hel en de eeuwige verdoemenis; maar die schrik verdwijnt na korte tijd, tezamen met het geloof dat er enig leven na de dood is.

512. En zij hoorden een grote stem vanuit de hemel, zeggende tot hen: Klimt herwaarts op, betekent die beide wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, door de Heer tot de hemel, vanwaar zij zijn en waar zij zijn, opgeheven en hun bescherming.

Met de grote stem vanuit de hemel wordt aangeduid uit de Heer, want de stem vanuit de hemel is nergens anders vandaan; met klimt herwaarts op wordt hun opheffing tot de hemel aangeduid, vanwaar zij zijn en waar zij zijn en hun bescherming.

513. En zij klommen op tot de hemel in de wolk, betekent de verheffing tot de hemel en de verbinding met de Heer daar door het Goddelijk Ware van het Woord in de zin van de letter ervan.

Met opklimmen tot de hemel wordt de opheffing door de Heer tot de hemel aangeduid, zoals eerder in nr. 512; hier eveneens de verbinding met de Heer daar, omdat zij opklommen in de wolk; met de wolk immers wordt de zin van de letter van het Woord aangeduid, nr. 24; en door deze is de verbinding met de Heer en de vergezelschapping met de engelen; zie het werk ‘de Leer van het Nieuwe Jeruzalem aangaande de Gewijde Schrift’, nrs. 62 tot 69.

514. En hun vijanden zagen hen, betekent dat zij die in het van de naastenliefde gescheiden geloof waren, die dingen hoorden, maar aanbleven in hun valse dingen.

Met de beide getuigen zien, wordt aangeduid die twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk horen en eveneens de bevestigingen vanuit het Woord zien, omdat zij hen zagen opklimmen in de wolk en met de wolk de letterlijke zin van het Woord wordt aangeduid, nrs. 24, 513; dat zij echter niet opnamen, maar aanbleven in hun valse dingen, blijkt hieruit dat er niet méér wordt gezegd dan dat zij zagen; en er volgt dat er een grote aardbeving plaatsvond en zij daarin vergingen.

Onder de vijanden worden degenen verstaan die in de grote stad waren, die geestelijk genoemd wordt Sodom en Egypte en dat deze degenen waren, die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn, zie eerder de nrs. 501, 502 e.v..

515. En in die ure geschiedde een grote aardbeving en het tiende deel der stad is gevallen, betekent dat toen een ontzaglijke verandering van staat bij hen had plaatsgevonden, en zij, van de hemel afgescheurd, tot de hel zijn weggezaakt.

In die ure, betekent, toen zij zagen dat de beide getuigen waren opgeklimmen tot de hemel en toch in hun valse dingen aanbleven, nr. 514; want die beide getuigen profeteerden, dat wil zeggen, leerden hen, vers 3 en nadat zij gedood waren en herleefden, zagen zij ook dat zij opgeklimmen waren tot de hemel en toch traden zij niet terug van hun valse dingen, toen vond die grote aardbeving plaats; dat iets eenders is gebeurd met de twee leren van het Nieuwe Jeruzalem: de ene over de Heer en de andere over het leven volgens de geboden van de Decaloog, kan men enigermate uit de gedenkwaardigheden na de afzonderlijke hoofdstukken zien.

Die twee leren zijn de twee getuigen waarover hier wordt gehandeld: met de aardbeving wordt de verandering van staat aangeduid, nr. 331; hier hun ondergang, omdat in die aardbeving het tiende deel van de stad viel; met het tiende deel worden allen daar aangeduid, want tien betekent veel en alles, nr. 101; evenzo het tiende deel of een tiende, zoals het vierde deel of een vierde, hetzelfde als vier, nr. 322 en het derde deel of een derde hetzelfde als drie, nr. 400; met vallen wordt aangeduid wegzakken in de hel, wat plaatsvindt wanneer zij van de hemel zijn afgescheurd, want de steden in de wereld der geesten, die in de boze en de valse dingen zijn, worden, nadat zij die daar zijn, bezocht, ingelicht en gewaarschuwd zijn en toch aanblijven in hun boze en valse dingen, met een aardbeving dooreengeschied en door die aardbeving wordt een kloof geopend waarin zij wegzinken en dan schijnt het de bewoners op de bodem toe, alsof zij in een woestijn zijn, waaruit zij een voor een worden heengezonden naar hun plaatsen in de hel; dat dit zo met deze stad is gebeurd zal men hierna zien in nr. 531.

516. En gedood zijn in de aardbeving de namen van mensen zeventuizend, betekent dat in die staat al degenen die het geloof-alleen hadden beleden en daarom de werken van de naastenliefde voor niets hadden geacht, vergingen.

Met gedood worden wordt hier als eerder geestelijk gedood worden aangeduid, namelijk ten aanzien van de ziel vergaan; met de aardbeving wordt de verandering van staat bij hen aangeduid en de ondergang, zoals eerder vermeld; met de namen van mensen zeventuizend, worden al degenen aangeduid die het geloof-alleen beleden en daarom de werken van de naastenliefde voor niets hadden geacht en daarom die twee heilige wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk hadden verdoemd; met de namen worden degenen aangeduid die zodanig zijn; de naam immers betekent de hoedanigheid van de mens, nrs. 81, 122, 165; en met zeventuizend worden aangeduid allen die zodanig zijn; hetzelfde immers wordt met zeventuizend aangeduid als met zeven, zoals door twaalfduizend hetzelfde als met twaalf, nr. 348; dat zeven allen en alle dingen betekent en daarvan gesproken wordt met betrekking tot de heilige dingen van de hemel en van de Kerk en in de tegengestelde zin met betrekking tot die dingen wanneer zij ontwijd zijn, zie de nrs. 10, 391.

517. En de overigen zijn verschrikt geworden en hebben heerlijkheid gegeven de God des hemels, betekent dat zij die enige goede dingen van de naastenliefde aan het geloof hadden aangebonden, toen zij de ondergang van de anderen zagen, de Heer erkenden en afgescheiden werden.

Onder de overigen worden hier degenen verstaan die enige goede dingen van de naastenliefde aan het geloof hadden aangebonden; met verschrikt geworden, wordt aangeduid vanuit vrees, toen zij de ondergang van de anderen zagen; met de God des hemels heerlijkheid geven wordt aangeduid, de Heer erkennen als de God van hemel en aarde; met heerlijkheid geven wordt aangeduid erkennen en vereren en onder de God van hemel en aarde wordt de Heer verstaan, omdat Hij de God van hemel en aarde is, (Mattheüs 28:18).

Omdat dezen uit vrees de Heer erkenden, werden zij afgescheiden om ernaar onderzocht te worden vanuit welke oorsprong zij de goede dingen hadden gedaan, vanuit zich dan wel vanuit de Heer; al degenen doen de goede dingen vanuit zich, die de boze dingen niet als zonde schuwen, dat wil zeggen, die de geboden van de Decaloog niet naleven; maar al degenen doen ze vanuit de Heer, die de boze dingen schuwen en de geboden naleven.

518. Het tweede wee is voorbijgegaan; zie, het derde wee komt snellijk, betekent de weklacht over de verdraaide staat van de Kerk en de laatste weklacht tenslotte, waarover hierna.

Dat het wee de weklacht over de verdraaide staat van de Kerk aanduidt, zie eerder in nr. 416; met het derde wee wordt de laatste weklacht aangeduid, wanneer het volledig is en het einde daar is; drie immers en het derde betekenen die dingen, nr. 505; snellijk komen betekent na

deze en na deze is van het volgende hoofdstuk 12 en 13 en tenslotte hoofdstuk 20, waar over het Laatste Gericht wordt gehandeld.

519. En de zevende engel heeft gebazuind, betekent het onderzoek en de openbaring van de staat van de Kerk na de voleinding, wanneer de Komst van de Heer en van Zijn Rijk daar is; de oorzaak hiervan is de volgende, dat dit met de zevende engel die bazuinde wordt aangeduid; met de zes engelen en hun schallende bazuinen immers werden de onderzoekingen en de openbaringen van de staat van de voleindigde Kerk aangeduid, zoals blijkt uit het voorafgaande hoofdstuk, waar alleen over de voleinding wordt gehandeld; maar dat nu over de staat ervan na de voleinding wordt gehandeld, wat de Komst van de Heer is en van Zijn Rijk, blijkt uit de dingen die in dit vers en daarna volgen: *‘En de zevende engel heeft gebazuind en er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken van de wereld zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus en Hij zal regeren tot in de eeuwen der eeuwen’* e.v..

De oorzaak dat door het bazuinen van de zevende engel deze openbaring plaatsvindt, is deze, dat zeven iets eenders betekent als de week en de zes dagen van de week zijn dagen van arbeid en van het eigene van de mens en de zevende is heilig en van de Heer.

Dat onder de voleinding de verwoesting van de Kerk wordt verstaan, wanneer daar niet langer het ware van de leer en het goede van het leven is, dus wanneer haar einde daar is, zie de nrs. 658, 750; en omdat dan de Komst van de Heer en van Zijn Rijk daar is, wordt daarom van het ene en het andere, van de voleinding der eeuw en van de Komst van de Heer, gesproken in (Mattheüs 24:3) en wordt ook het ene en het andere voorspeld in dit hoofdstuk.

520. En er geschiedden grote stemmen in de hemel, zeggende: De koninkrijken van de wereld zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus en Hij zal regeren tot in de eeuwen der eeuwen, betekent de vieringen van de engelen, dat de hemel en de Kerk zijn geworden van de Heer, zoals zij het zijn geweest van den beginne en dat zij het nu ook geworden zijn van Zijn Goddelijk Menselijke, dus dat de Heer nu ten aanzien van het ene en het andere over de hemel en de Kerk zal regeren tot in het eeuwige.

Er geschiedden grote stemmen, betekent de vieringen door de engelen; zeggende: De koninkrijken van de wereld zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus, betekent dat de hemel en de Kerk zijn geworden van de Heer, zoals zij het van den beginne zijn geweest en nu ook van Zijn Goddelijk Menselijke; en Hij zal regeren tot in de eeuwen der eeuwen, betekent dat de Heer ten aanzien van het ene en het andere over die zal regeren; dat de grote stemmen in de hemel de vieringen van de Heer betekenen, dat Hij nu Zijn grote macht heeft opgenomen, blijkt uit het volgende vers 17, waar die grote stemmen in kort bestek uitkomen. Onder de Heer wordt hier verstaan de Heer uit het eeuwige, Die Jehovah is; en onder Christus wordt verstaan *‘Zijn Goddelijk Menselijke, dat de Zoon Gods is’*, (Lukas 1:32,35).

Dat de Heer ook ten aanzien van Zijn Goddelijk Menselijke zal regeren, blijkt duidelijk hieruit: *‘De Vader heeft alle dingen in de hand van de Zoon gegeven’*, (Johannes 3:35).

‘De Vader heeft de Zoon mogendheid gegeven over alle vlees’, (Johannes 17:2).

‘Vader, al Mijn dingen zijn de Uwe en Uw dingen Mijne’, (Johannes 17:10).

‘Mij is gegeven alle mogendheid in de hemel en op aarde’, (Mattheüs 28:18).

Ten aanzien van Zijn Goddelijk Menselijke zegt Hij ook *‘dat de Vader en Hij één zijn en dat Hij in de Vader en de Vader in Hem is’*, (Johannes 10:30,38; 14:5-12).

Daarbij komt, dat indien niet het Menselijke van de Heer als Goddelijk wordt erkend, de Kerk vergaat, aangezien dan niet de Heer in de mens en de mens in de Heer kan zijn, zoals Hijzelf leert in (Johannes 14:20; 15:4-6; 17:23); en deze verbinding maakt de mens van de Kerk, dus de Kerk.

Dat onder Christus het Goddelijk Menselijke van de Heer wordt verstaan, is omdat Christus is de Messias en de Messias is de Zoon Gods, van Wie zij verwachtten dat Hij in de wereld zou komen.

Dat Christus de Messias is, blijkt uit deze plaatsen: *‘Wij hebben gevonden de Messias, hetwelk is, indien gij het overzet, de Christus’*, (Johannes 1:42).

‘De vrouw zei: Ik weet, dat de Messias komen zal, Die geheten wordt Christus’, (Johannes 4:25); Messias is immers in de Hebreeuwse taal ‘de Gezalfde’; evenzo Christus in de Griekse taal.

Dat de Messias de Zoon Gods is, blijkt uit het volgende: *‘De overste der priesters vroeg: Zijt Gij de Christus, de Zoon van God’*, (Mattheüs 26:63; Markus 14:61; Johannes 20:31).

‘Gij zijt de Christus, de Zoon Gods, Die in de wereld komen zou’, (Johannes 11:27).

‘Petrus zei: Wij geloven en erkennen, dat Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God’, (Johannes 6:69).

Dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke de Zoon Gods is: *‘De engel zei tot Maria: Gij zult ontvangen in de baarmoeder en een Zoon baren; Deze zal groot zijn en de Zoon des Allerhoogsten genoemd worden. De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen; daarom ook, het Heilige dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genoemd worden’*, (Lukas 1:31,32,35) en meermalen elders, Hieruit blijkt, wat er wordt aangeduid met ‘de koninkrijken zijn geworden van onze Heer en van Zijn Christus’.

521. En de vierentwintig Ouderen, die vóór God gezeten zijn op hun tronen, vielen op hun aangezichten en aanbaden God, betekent de erkenning door alle engelen van de hemelen, dat de Heer is de God van hemel en aarde en de opperste aanbidding.

Met de vierentwintig Ouderen zittende op de tronen, worden allen in de hemel aangeduid, in het bijzonder in de geestelijke hemel, nr. 233, 251; en met vallen op de aangezichten en God aanbidden, wordt de opperste aanbidding aangeduid en de erkenning dat de Heer is de God van hemel en aarde.

522. Zeggende: Wij danken U, Heer God almachtig, Die is en Die was en Die komen zal, betekent de belijdenis en de verheerlijking door de engelen van de hemel, dat het de Heer is, Die is, Die leeft en kan vanuit Zichzelf en regeert alle dingen, omdat Hij alleen eeuwig en oneindig is.

Met dankzeggen wordt de erkenning en de verheerlijking van de Heer aangeduid; dat de Zoon des Mensen, te weten de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, de Almachtige is, de Alfa en de Omega, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste en verder Die is en Die was en Die komen zal, kan men zien in, (Openbaring 1:8,11,17; 2:8; 4:8); en dat die dingen betekenen dat Hij het is, leeft en kan uit Zichzelf en alle dingen regeert en alleen eeuwig en oneindig en God is, zie eerder in de nrs. 13, 29-31, 38, 57, 92.

523. Dat Gij hebt opgenomen Uw grote macht en het koninkrijk zijt ingegaan, betekent de Nieuwe hemel en de Nieuwe Kerk, waar zij Hem zullen erkennen als de allene God, zoals Hij is en zoals Hij geweest is.

Dat Gij hebt opgenomen Uw grote macht, betekent de Goddelijke Almacht, die Hij heeft en die Hij had uit het eeuwige; dat Gij het koninkrijk zijt ingegaan, betekent dat de hemel en de Kerk nu voor Hem is, zoals tevoren; onder Zijn koninkrijk wordt hier de Nieuwe Hemel en de Nieuwe Kerk verstaan, waarover wordt gehandeld in (Openbaring 21 en 22).

In de Openbaring wordt vanaf het begin tot het einde alleen gehandeld over de staat van de vorige hemel en van de vorige Kerk en over de vernietiging ervan en daarna over de Nieuwe hemel en de Nieuwe Kerk en over de instauratie van deze, in welke één God zal worden erkend, in Wie de Drievuldigheid is en dat die God de Heer is; dit leert de Openbaring van de

aanvang tot het einde; zij leert immers dat de Zoon des Mensen, Die de Heer is ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, is de Alfa en de Omega, de Aanvang en het Einde, de Eerste en de Laatste, Hij Die is, Die was en Die komen zal en de Almachtige, nr. 522; en tenslotte dat de Nieuwe Kerk, te weten het Nieuwe Jeruzalem, de Kerk van het Lam zal zijn, dat wil zeggen, van Zijn Goddelijk Menselijke, dus tegelijk van het Goddelijk Zelf, zoals duidelijk blijkt uit deze plaatsen: *‘Laten wij ons verheugen en opspringen, omdat de tijd der bruiloft des Lams is gekomen en Zijn echtgenote zichzelf heeft bereid’*, (Openbaring 19:7).

‘En een van de zeven engelen kwam en hij zei tot mij: Kom, ik zal u tonen de bruid, de echtgenote van het Lam; en hij toonde mij de Heilige stad Jeruzalem’, (Openbaring 21:9,10).

‘Ik, Jezus, ben de wortel en het geslacht Davids, de blinkende en morgenlijke ster; de Geest en de Bruid zeggen: Kom; en die hoort, zegge: Kom’, (Openbaring 22:16,17).

‘Gegeven werd de Zoon des Mensen de heerschappij en de heerlijkheid en het koninkrijk; Zijn heerschappij de heerschappij der eeuw en Zijn koninkrijk zal niet vergaan’, (Daniël 7:14).

524. En de natiën waren vertoornd, betekent degenen die in het geloof-alleen en daaruit in de boze dingen van het leven zijn, dat zij ontstaken en degenen bestookten die tegen hun geloof zijn.

Onder de natiën worden degenen verstaan die in de boze dingen van het leven zijn en abstract genomen de boze dingen van het leven, nrs. 147, 483; hier echter zij die in het geloof-alleen zijn, omdat hier over hen gehandeld wordt en dezen in de boze dingen van het leven zijn, omdat het hun godsdienst is, dat de Wet hen niet verdoemt, als zij slechts het geloof hebben dat Christus de verdoemenis ervan heeft weggenomen; dat zij vertoornd waren, betekent ook niet alleen dat zij ontstaken, maar ook dat zij degenen bestookten die tegen dat geloof zijn, zoals kan vaststaan uit wat volgt over de draak, (Openbaring 7:17) e.v..

525. En Uw toorn is gekomen en de tijd om de doden te richten, betekent hun ondergang en het Laatste Gericht over hen die niet enig geestelijk leven hebben.

Met Uw toorn wordt het Laatste Gericht aangeduid, nr. 340; en dus hun ondergang; dat dit met de toorn des Heren wordt aangeduid, is omdat het hun toeschijnt alsof de Heer hen uit toorn in de hel werpt, terwijl toch de boze zichzelf erin werpt; het is immers hiermee zoals met een boosdoener die het aan de wet wijt dat hij gestraft wordt, of zoals met iemand die het aan het vuur wijt dat hij zich brandt wanneer hij zijn hand daarin steekt, of zoals met iemand die het aan het getrokken zwaard in de hand van iemand die zich verdedigt wijt, indien hij, wanneer hij op de punt ervan inloopt, doorboord wordt, dit gebeurt met eenieder die tegen de Heer is en uit toorn losstormt op hen die de Heer beschermt; onder de doden die gericht moeten worden, worden in de universele zin de doden vanuit de wereld verstaan; in de eigenlijke zin echter worden degenen verstaan die niet enig geestelijk leven hebben; met betrekking tot dezen wordt er van gericht gesproken, (Johannes 3:18; 5:24,29); de oorzaak hiervan is deze, dat diegenen levend worden genoemd die het geestelijk leven hebben; het geestelijk leven is enig en alleen bij hen die tot de Heer gaan en tevens de boosheden als zonden schuwen.

Zij die niet enig geestelijk leven hebben, worden in deze plaatsen verstaan: *‘Zij hebben Baäl-Peor aangekleefd en zij hebben de slachtoffers der doden geheten’*, (Psalm 106:28).

‘De vijand vervolgt mijn ziel, hij doet mij zitten in de duisternis, zoals de doden der wereld’, (Psalm 143:3).

‘Om te horen het zuchten van de gebondene en om te openen voor de zonen des doods’, (Psalm 102:21).

‘Ik ken uw werken, dat gij de naam hebt dat gij leeft, maar gij zijt dood; zijt wakende en bevestig de overige dingen die gaan sterven’, (Openbaring 3:1,2); dat die onder de doden worden verstaan, is omdat de geestelijke dood wordt verstaan en daarom worden ook met de gedoden degenen aangeduid, die door die dood zijn uitgeblust, nrs. 321, 325 en elders.

De doden echter vanuit de wereld worden onder de doden verstaan in deze plaatsen: *‘Gericht worden de doden naar de dingen die geschreven zijn in de boeken’*, (Openbaring 20:12). *‘De overige doden herleefden niet’*, (Openbaring 20:5); de oorzaak hiervan is deze, dat onder de eerste dood daar de natuurlijke dood wordt verstaan, namelijk het heengaan uit de wereld en onder de tweede dood, de geestelijke dood, te weten de verdoemenis.

526. En om het loon te geven Uw dienstknechten, de profeten en de heiligen, betekent de gelukzaligheid van het eeuwige leven voor hen die in de ware dingen van de leer vanuit het Woord zijn en in een leven volgens die leer; met het loon wordt de gelukzaligheid van het eeuwige leven aangeduid, waarover hierna; met de profeten worden degenen aangeduid die in de ware dingen van de leer vanuit het Woord zijn, nrs. 8, 133; en met de heiligen zij die in een leven daarnaar zijn, nr. 173.

Onder het loon wordt hier verstaan het eeuwige leven, dat opkomt vanuit de verkwikking en liefelijkheid van de liefde en van de aandoening van het goede en ware; elke aandoening van de liefde immers heeft haar verkwikkelijke en liefelijke met zich en de aandoening van de liefde van het goede en het ware een zodanig verkwikkelijke en liefelijke als de hemelse engelen hebben; en elke aandoening blijft de mens na de dood bij; de oorzaak hiervan is deze, dat de aandoening van de liefde is en de liefde is het leven van de mens; en daarom heeft eenieder een zodanig leven na de dood als hij in de wereld een regerende liefde heeft gehad; en de regerende liefde van het ware en het goede hebben zij, die de ware dingen van het Woord hebben liefgehad en volgens die hebben geleefd.

Niet iets anders dan het verkwikkelijke van het goede en het liefelijke van het ware wordt onder het loon verstaan in de volgende plaatsen: *‘Zie, de Heer Jehovih komt in de sterke, zie, Zijn loon met Hem’*, (Jesaja 40:10; 62:11).

‘Zie, Ik kom snel en Mijn loon met Mij’, (Openbaring 22:12).

‘Mijn gericht is bij Jehovah en het loon van mijn werk bij mijn God’, (Jesaja 49:4).

‘Ik, Jehovah, liefhebbende het gericht, Ik zal het loon van hun werk geven’, (Jesaja 61:8).

‘Doet goed zonder iets weder te hopen, dan zal uw loon groot zijn en gij zult zonen van de Allerhoogste zijn’, (Lukas 6:35) en elders, zoals in, (Jeremia 31:15-17; Mattheüs 5:2-6,11,12; 10:41,42; Markus 9:41; Lukas 6:22,23; 14:12-14; Johannes 4:35,36).

527. En degenen die Uw naam vrezen, de kleinen en de groten, betekent hen die de dingen die van de Heer zijn liefhebben, in een kleinere en in een grotere graad.

Met de naam van de Heer vrezen, wordt aangeduid, de dingen die van de Heer zijn liefhebben; met vrezen wordt liefhebben aangeduid en met de naam van de Heer worden aangeduid alle dingen waardoor Hij wordt vereerd, nr. 81; met de kleinen en de groten worden aangeduid zij die in kleinere en in grotere graad de Heer vrezen.

Dat vrezen hier liefhebben betekent, is omdat ieder die liefheeft, ook vreest hem boos te doen die hij liefheeft; een echte liefde zonder die vrees bestaat niet en dus vreest degene die de Heer liefheeft, boze dingen te doen, omdat de boze dingen tegen Hem zijn; zij zijn immers tegen de Goddelijke wetten in het Woord, dat is uit Hem, dus Hijzelf; ja zelfs zijn zij tegen Zijn Goddelijk Wezen, dat daarin bestaat dat Hij allen wil zaligen; Hij is immers de Heiland en Hij kan de mens niet zaligen, tenzij deze leeft volgens Zijn wetten en geboden; en wat meer is, wie de boze dingen liefheeft, heeft het ook lief de Heer boos te doen, ja zelfs Hem te kruisigen; dit schuilt in het binnenste in elk boze, ook bij hen die in de wereld Hem met de mond belijden; dat dit zo is, is de mensen onbekend, maar het is ten zeerste de engelen bekend.

Dat God vrezen betekent de dingen liefhebben die van God zijn, door ze te doen en door niet te willen de dingen te doen die tegen Hem zijn, blijkt uit deze plaatsen: *‘Wat eist Jehovah God van u, dan dat gij vreest Jehovah uw God, om te gaan in al Zijn wegen en om Hem lief te hebben’*, (Deuteronomium 10:20).

‘Achter Jehovah, uw God, zult gij gaan en Hem vrezen, opdat gij Zijn geboden houdt’, (Deuteronomium 13:4).

‘Jehovah uw God zult gij vrezen, Hem dienen en Hem aankleven’, (Deuteronomium 10:20; 6:2,13,14,24; 8:6; 17:19; 28:58’ 31:12).

‘Wie zal geven, dat zij een hart hebben om Mij te vrezen en om Mijn geboden te bewaren’, (Deuteronomium 5:29).

‘Leer mij Jehovah, Uw weg, verenig mijn hart tot de vreze van Uw naam’, (Psalm 86:11).

‘Gezegend hij die Jehovah vreest, die in Zijn wegen wandelt’, (Psalm 128:1; 112:1; Jeremia 44:10).

‘Indien Ik Vader ben, waar is Mijn eer; indien Ik Heer ben, waar is Mijn vreze’, (Maleachi 1:6; 2:5; Jesaja 11:2,3).

‘Ik zal hun één hart geven en één weg om Mij te vrezen en de vrees voor Mij zal Ik geven in hun hart, opdat zij niet van bij Mij afwijken’, (Jeremia 32:39,40).

‘Het beginsel der wijsheid is de vreze van Jehovah’, (Psalm 111:10).

En elders, (Jesaja 8:13; 25:3; 29:13; 50:10; Jeremia 33:9; Psalm 22:24; Psalm 33:8,18; Psalm 115:11,13; Psalm 147:11; Openbaring 14:7; Lukas 1:50).

De vreze Gods echter bij de bozen is niet de liefde, maar is de vrees voor de hel.

528. En om te verderven degenen die de aarde verderven, betekent de verwerping tot de hel van degenen die de Kerk hebben vernietigd.

Dat met degenen verderven die de aarde verderven, de verwerping tot de hel wordt aangeduid van degenen die de Kerk hebben vernietigd, is omdat met de aarde de Kerk wordt aangeduid, nr. 285 en omdat dit volgt na de woorden ‘de tijd is gekomen om de doden te richten’, waarmee wordt aangeduid het Laatste Gericht over hen die niet enig geestelijk leven hebben, nr. 525; dus wordt hier met de tijd is gekomen om te verderven degenen die de aarde verderven, aangeduid de verwerping tot de hel van degenen die de Kerk hebben vernietigd. Iets eenders wordt gezegd van Lucifer, onder wie Babel wordt verstaan, bij Jesaja: *‘Gij hebt uw land verdorven en uw volk gedood’*, (Jesaja 14:20).

529. En geopend werd de tempel Gods in de hemel en gezien werd de Ark van Zijn Verbond in Zijn Tempel, betekent de Nieuwe Hemel, waarin de Heer in Zijn Goddelijk Menselijke wordt vereerd en volgens de geboden van Zijn Decaloog wordt geleefd, namelijk de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, waardoor verbinding is.

Met de Tempel Gods wordt het Goddelijk Menselijke van de Heer aangeduid en verder de hemel waar de engelen zijn en tevens de Kerk op aarde; dat deze drie met de Tempel Gods worden aangeduid en dat zij niet gescheiden kunnen worden, zie nr. 191; hier wordt echter met de Tempel Gods de Heer aangeduid in Zijn Goddelijk Menselijke in de hemel, waar de engelen zijn, omdat gezegd wordt: de Tempel Gods in de hemel; onder de Ark in de Tempel wordt de Decaloog verstaan, want in de Ark waren alleen de twee Tafelen, waaraan de Decaloog was ingegrift; met ‘geopend’ wordt aangeduid dat die twee: het Goddelijk Menselijke en de Decaloog, te weten de twee wezenlijke dingen van de Nieuwe Kerk, nu werden gezien en zij werden gezien nadat de bozen in de hel waren geworpen, nr. 528. Dat gezegd wordt de Ark van Zijn Verbond in Zijn Tempel, is omdat het verbond de verbinding aanduidt, waarover hierna; maar eerst zal iets worden gezegd ten aanzien van de Decaloog.

Welke natie in het algehele wereldrond weet niet dat het boos is te doden, te echtbreken, te stelen, vals te getuigen?

Indien zij deze dingen niet wisten en niet met wetten daarvoor zorgden dat zulke dingen niet gedaan werden, zou het met hen gedaan zijn, want het gezelschap, de staat en het koninkrijk, zouden zonder die wetten ineenstorten.

Wie kan veronderstellen, dat de Israëlitische natie, meer dan alle andere naties, zo stompzinnig is geweest dat zij niet zou hebben geweten dat die dingen boos waren? En daarom kan men zich daarover verwonderen, waarom die wetten, die universeel bekend zijn in het wereldrond, met een zo groot wonder van de berg Sinai af door Jehovah Zelf verkondigd en ook met Zijn vinger geschreven zijn geweest. Maar hoort: zij waren met zo'n wonder door Jehovah verkondigd en met Zijn vinger geschreven, opdat men zou weten dat die wetten niet slechts burgerlijke en zedelijke wetten waren, maar ook geestelijke wetten en daartegen handelen niet slechts gelijk stond met het boze te doen tegen de medeburger en tegen het gezelschap, maar dat het ook gelijks stond met zondigen tegen God; en daarom zijn die wetten door de verkondiging vanaf de berg Sinai door Jehovah, de wetten van de godsdienst geworden; het is immers duidelijk, dat Jehovah God al wat Hij beveelt, dit beveelt opdat het van de godsdienst zal zijn en dat het gedaan moet worden ter wille van Hem en ter wille van de mens, opdat hij gezaligd zal worden. Omdat die wetten de eerstelingen waren van de Kerk die door de Heer bij de Israëlitische natie moest worden geïnstaurerd en omdat zij in een kort begrip de samenvatting van alle dingen van de godsdienst waren, waardoor er verbinding van de Heer met de mens en van de mens met de Heer bestaat, daarom waren zij zo heilig, dat er niets heiliger is. Dat zij allerheiligst waren, kan daaruit vaststaan, dat Jehovah Zelf, dat wil zeggen, de Heer, *'neerdaalde in vuur en dat toen de berg rookte en beefde en dat er donderslagen, bliksemen, een zware wolk en de stem van een bazuin geschiedden'*, (Exodus 19:16,18; Deuteronomium 5:22-26).

Dat 'het volk vóór het nederdalen van Jehovah zich voorbereidde en heiligde drie dagen lang', (Exodus 19:10,11,15).

Dat 'de berg omheind werd, opdat niet iemand tot de onderste uiteinden ervan zou naderen, opdat hij niet zou sterven', (Exodus 19:12,13,20-23; 24:1,2).

Dat 'de Wet geschreven werd op een tweetal stenen tafelen en dat zij geschreven werd met de vinger Gods', (Exodus 31:18; 32:15,16; Deuteronomium 9:10).

Dat 'Mozes toen hij voor de tweede maal die tafelen van de berg afdroeg, straalde van aangezicht', (Exodus 34:29-35).

Dat 'die tafelen in de Ark werden neergelegd', (Exodus 25:16; 40:20; Deuteronomium 10:5; 1 Koningen 8:9).

Dat 'de plaats in de Tabernakel waar de Ark was, het heilige der heiligen werd genoemd', (Exodus 26:33) en elders.

Dat 'de Ark' krachtens de Wet in haar 'Jehovah aldaar' werd genoemd', (Numeri 10:35,36; 2 Samuël 6:2; Psalm 132:8).

Dat 'Jehovah met Mozes sprak boven de Ark', (Exodus 25:22; Numeri 7:89).

Dat het 'Aharon vanwege de heiligheid van die Wet niet geoorloofd was, binnen de voorhang, waar de Ark was, in te gaan, tenzij met slachtoffers en reukwerk, opdat hij niet sterven zou', (Leviticus 16:2-14) e.v..

Dat 'krachtens de tegenwoordigheid en de macht van de Heer in de Wet, die in de Ark lag, de wateren van de Jordaan afgesneden werden en het volk, zolang die Wet in het midden rustte, in het droge overging', (Jozua 3:1-17; 4:5-20).

Dat 'door het ronddragen van de Ark de muren van Jericho omvielen', (Jozua 6:1-20).

Dat 'Dagon, de god van de Filistijnen, voor de Ark ter aarde neerviel en daarna met afgescheurd hoofd op de drempel van de tempel neerlag', (1 Samuël 5:3,4).

Dat 'de Ekronieten en de Beth-Semieten bij verscheidene duizenden geslagen werden ter oorzaak van de Ark', (1 Samuël 5 en 6).

Dat 'de Ark door David in Zion werd binnengebracht met slachtoffers en gejubel', (2 Samuël 6:1-19).

Dat 'de Ark in de tempel van Jeruzalem het Heiligdom uitmaakte', (1 Koningen 6:19 e.v.; 8:3-9).

Dat *'de tafelen waaraan de Wet was ingegrift, de Tafelen des Verbonds werden genoemd en de Ark daarom de Ark des Verbonds werd genoemd en de Wet zelf het Verbond'*, (Numeri 10:33; Deuteronomium 4:13,23; 5:2,3; 9:9; Jozua 311; 1 Koningen 8:19,21) en elders. Dat die Wet het Verbond werd genoemd, betekent de verbinding; de oorzaak hiervan is deze, dat verbonden worden aangegaan ter wille van de liefde, de vriendschap, de vergezelschapping, dus ter wille van de verbinding; vandaar is het, dat van de Heer wordt gezegd *'dat Hij het volk tot een Verbond zal zijn'*, (Jesaja 42:6; 49:8); en *'de Engel des Verbonds'* wordt genoemd, (Maleachi 3:1); en Zijn bloed *'het Bloed des Verbonds'*, (Mattheüs 26:28; Zacharia 9:11; Exodus 24:4-10). En daarom wordt het Woord *'het Oude Verbond en het Nieuwe Verbond'* genoemd.

530. En er werden bliksems en stemmen en donderslagen en aardbeving en grote hagel, betekent toen in de lagere gebieden redeneringen, beroeringen en vervalsingen van het goede en het ware.

Met de bliksems, de stemmen en de donderslagen, worden de redeneringen aangeduid, nr. 396; met de aardbevingen worden de veranderingen van staat van de Kerk aangeduid, nr. 331, hier de beroeringen; met de grote hagel worden de vervalsingen van het ware en het goede aangeduid, nr. 399.

Deze dingen vonden plaats in de lagere gebieden, waar de bozen nog verblijf hielden, voordat het Laatste Gericht over hen gehouden werd, want in het voorafgaande 18de vers wordt gezegd: *'De tijd is gekomen om de doden te richten en om te verderven degenen die de aarde verderven'*; zulke dingen gebeuren in de wereld der geesten ten gevolge van de tegenwoordigheid en de invloeiing van de hemel die boven hen is.

* * * * *

531. Hieraan zal ik deze gedenkwaardigheid toevoegen.

Ik werd plotseling aangegrepen door een bijna dodelijke ziekte, mijn hele hoofd was bezwaard; een verpestende rook steeg op vanuit het Jeruzalem dat *'Sodom en Egypte'* wordt genoemd; ik was halfdood en had felle pijn en ik verwachtte het einde; zo lag ik dan in mijn bed drie en een halve dag lang; zodanig was mijn geest geworden en ten gevolge daarvan mijn lichaam.

Toen hoorde ik rondom mij stemmen zeggen: *'Kijk, daar ligt hij dood op straat in onze stad, die de boetedoening tot vergeving van de zonden en alleen Christus Mens heeft gepredikt'*. Zij vroegen aan enigen uit de geestelijkheid of hij een begrafenis waard was, maar zij zeiden: *'Nee, laat hem blijven liggen, laat hem tot schouwspel dienen'*.

Zij gingen heen en kwamen terug en zij spotten.

Dit is naar waarheid zo met mij gebeurd, toen dit hoofdstuk (van de Openbaring 11:9-11) werd onthuld.

Toen werden van de spotters grove woorden gehoord, vooral deze: *'Hoe kan men boete doen zonder het geloof? Hoe kan Christus de mens worden aanbeden als God? Als wij om niet zonder enige verdienste van onze kant gezaligd worden, wat is er dan anders nodig dan het geloof-alleen dat God de Vader de Zoon heeft gezonden die de verdoemenis van de wet zou wegnemen en ons Zijn verdienste toerekenen en ons zo voor Hem rechtvaardig maken en ons bij monde van de priester van zonde vrijspreken en dan de Heilige Geest geven die al het goede in ons werkt? Zijn deze dingen niet volgens de Schrift en eveneens volgens de rede?'* Hieraan schonk de menigte omstanders bijval.

Ik hoorde deze dingen, zonder daarop te kunnen antwoorden, omdat ik bijna dood neer lag; maar na drie en een halve dag herstelde mijn geest zich en kon ik in de geest de straat uit en die stad weer binnengaan en zei opnieuw: *'Doet boete en geloof in Christus en uw zonden*

zullen vergeven worden en u zult gezaligd worden; indien niet, zo zult u vergaan. Heeft niet de Heer Zelf de boetedoening tot vergeving van de zonden gepredikt en dat zij in Hem geloven zouden? Heeft hij de discipelen niet bevolen om dit eveneens te prediken? Is niet een volledige zorgeloosheid van het leven het gevolg van het dogma van uw geloof?’

Maar zij zeiden: ‘Wat een kletspraat? Heeft niet de Zoon voldoening gegeven? Heeft niet de Vader het toegerekend en ons, die dit geloofd hebben, rechtvaardig gemaakt? Worden wij zo niet geleid door de geest der genade? Wat is dan in ons de zonde? Wat heeft dan de dood met ons te doen? Begrijpt u dit evangelie, u heraut van de zonde en de boetedoening?’

Maar toen ging van de hemel een stem uit en zei: ‘Wat is het geloof van een onboetvaardige anders dan een dood geloof; het einde komt, het einde komt over u, gij zorgelozen, gij schuldelozen in eigen ogen, gij rechtvaardig maakten in uw geloof, gij duivelen!’

Plotseling werd in het midden van die stad een kloof geopend en deze werd almaar wijder; en het ene huis viel over het andere en zij werden verzwolgen en direct erna borrelde water uit de wijd gapende afgrond op en overstroomde de verwoesting.

Toen zij zo weggezonden waren en overstroomd schenen, verlangde ik hun lot in de diepte te weten en mij werd vanuit de hemel gezegd: ‘Gij zult het zien en horen’.

Toen verdwenen voor mijn ogen de wateren waarin zij overstroomd schenen, omdat wateren in de geestelijke wereld overeenstemmingen zijn en vandaar rondom degenen verschijnen die in valse dingen zijn; zij werden toen door mij gezien op een zanderige bodem waar steenhopen opeengestapeld lagen waar zij tussendoor liepen.

Zij weeklaagden dat zij uit hun grote stad waren geworpen en ze tierden en schreeuwden:

‘Waarom is dit ons overkomen? Zijn wij door ons geloof niet rein, zuiver, gerecht en heilig?’

Anderen zeiden: ‘Zijn wij door ons geloof niet gereinigd, gezuiverd, gerechtvaardigd en geheiligd?’; weer anderen: ‘Zijn wij door ons geloof niet zodanig geworden dat wij voor God

de Vader zoals rein, zuiver, gerecht en heilig verschijnen, daarvoor worden aangezien, geacht en voor de engelen daarvoor verklaard? Zijn wij niet verzoend, begenadigd, ontzondigd en zo losgemaakt, gewassen en gezuiverd van zonden? Is niet door Christus de verdoemenis van de wet opgeheven? Waarom zijn wij dan evenals verdoemden hier naartoe geworpen? Wij hebben door een dappere boeteprediker in onze grote stad horen zeggen: ‘Geloof in Christus en doet boete’. Hebben wij niet in Christus geloofd, toen wij in Zijn verdienste geloofden? En hebben wij niet boete gedaan, toen wij beleden dat wij zondaars zijn; waarom is ons dit dan overkomen?’

Maar toen werd er een stem tot hen van terzijde gehoord: ‘Kent u wel één zonde waarin u bent? Hebt u zich ooit wel onderzocht en hebt u daarom wel enig boze als zonde tegen God geschuwd? En wie dit niet schuwt, is daarin. Is de zonde niet de duivel? Daarom bent u het van wie de Heer zegt: ‘Alsdan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben vóór u gegeten en gedronken en in onze straten hebt Gij geleerd. Maar Hij zal zeggen: Ik zeg u, Ik ken u niet van waar gij zijt, wijkt van Mij af, alle gij werkers der ongerechtigheid’, (Lukas 13:26,27); en ook van wie de Heer spreekt in: (Mattheüs 7:22,23). Gaat daarom heen, eenieder naar zijn plaats; u ziet openingen die naar hollen leiden, gaat daar naar binnen en aan eenieder van u zal daar zijn werk worden gegeven om te doen; en dan voedsel naar gelang van het werk; indien gij niet gaat, zal de honger u wel dwingen om binnen te gaan’.

Daarna kwam er een stem uit de hemel tot bepaalde personen op aarde, die buiten de stad waren, over wie ook gesproken is in vers 13, en op luide toon werd gehoord: ‘Wacht u, wacht u voor de vergezelschapping met zulke mensen; kunt u niet verstaan, dat de boze dingen, die zonden en ongerechtigheden worden genoemd, de mens onrein en onzuiver maken? Hoe kan de mens anders daarvan worden gereinigd en gezuiverd dan door de daadwerkelijke boetedoening en door het geloof in Jezus Christus. De daadwerkelijke boetedoening is: zich onderzoeken, zijn zonden leren kennen en erkennen, zich schuldig verklaren, ze vóór de Heer belijden, hulp en macht afsmecken om ze te weerstaan en zo daarvan aflaten en een nieuw leven leiden; en al deze dingen zoals uit uzelf. Doet dit een- of tweemaal per jaar, wanneer u

tot de Heilige Communie nadert; en daarna, wanneer de zonden waaraan u zich schuldig hebt verklaard, terugkeren, zegt dan tegen uzelf: Wij willen ze niet, omdat het zonden tegen God zijn. Dit is de daadwerkelijke boetedoening. Wie kan niet verstaan dat hij die zijn zonden niet onderzoekt en ziet, daarin blijft? Al het boze immers is uit geboorte verkwikkelijk; het is immers verkwikkelijk wraak te nemen, te hoereren, te beroven, te lasteren en vooral te heersen vanuit de liefde van zich. Maakt het verkwikkelijke niet, dat die dingen niet gezien worden? En indien bij geval wordt gezegd dat het zonden zijn, verontschuldigt u ze dan niet vanwege het verkwikkelijke ervan, ja zelfs overreedt u uzelf niet en bevestigt u het niet met valse dingen, dat het geen zonden zijn? En zo blijft u daarin en begaat ze daarna meer dan tevoren, en dit tot daaraan toe, dat u niet meer weet wat zonde is, ja zelfs of er zonde is. Anders geschiedt met eenieder die werkelijk daadwerkelijk boete doet; deze mens noemt zijn boze dingen, die hij heeft leren kennen en heeft erkend, zonden en daarom begint hij die te schuwen en te verafschuwen en het verkwikkelijke ervan als iets onverkwikkelijks te voelen; en voor zoveel als dit gebeurt, voor zoveel ziet hij de goede dingen en heeft ze lief en tenslotte voelt hij het verkwikkelijke van deze dingen, namelijk het verkwikkelijke van de hemel. In één woord: voor zoveel iemand de duivel achter zijn rug werpt, voor zoveel wordt hij door de Heer aangenomen en door Hem geleerd, geleid, van de boze dingen afgehouden en in de goede dingen gehouden. Dit is de weg en er is geen andere uit de hel tot de hemel'. Het is wonderlijk dat de hervormden een bepaalde diepgewortelde tegenzin en afkeer hebben voor de daadwerkelijke boetedoening en wel in zo'n grote mate dat ze zich er niet toe kunnen aanzetten om zich te onderzoeken en hun zonden te zien en die voor God te belijden; het is alsof hun een ontzetting overvalt, wanneer ze het zouden willen proberen. In heb zeer velen in de geestelijke wereld daarover ondervraagd en allen zeiden dat dit boven hun krachten gaat. Toen zij hoorden dat de pauselijken dit echter wel doen, dat wil zeggen, dat zij zich onderzoeken en vrijuit hun zonden bekennen voor een monnik, waren zij zeer verwonderd, en vooral omdat de hervormden het niet in het verborgene voor God kunnen doen, hoewel het hun toch evenzeer is opgelegd eer zij het Gewijde Avondmaal naderen. Enigen daar gingen na waarom dit het geval is; en zij ontdekten dat het geloof-alleen zo'n staat van onboetvaardigheid en zo'n hart veroorzaakt; het werd hun toen gegeven te zien dat degenen van de pauselijken die Christus aanbidden en niet de heiligen aanroepen, en niet de zogenaamde stedehouder aanbidden, noch een van diens sleuteldragers, gezaligd worden. Na deze dingen werd als het ware een donderslag gehoord en een stem sprak vanuit de hemel: 'Wij zijn verwonderd; zeg tot de menigte van hervormden: Geloof in Christus en doet boete en u zult gezaligd worden'. Daarop zei ik dit en bovendien: 'Is de doop niet het sacrament van de boetedoening en vandaar de binnenleiding in de Kerk? Wat beloven de peetouders voor de dopeling anders, dan dat hij van de duivel en diens werken zal afzien? Is het Gewijde Avondmaal niet het sacrament van de boetedoening en vandaar de binnenleiding in de hemel? Wordt er niet tot de communicanten gezegd dat zij in elk geval alvorens te naderen boete moeten doen? Is de catechismus niet de Leer van de Universele Christelijke Kerk, die de boetedoening leert; wordt daar niet in de zes geboden van de tweede Tafel gezegd: 'Dit en dat goede zult gij doen'? Daaruit kunt u weten, dat voor zoveel als iemand het boze schuwt, voor even zoveel hij het goede liefheeft; en dat u tevoren niet weet wat het goede is, ja zelfs ook niet wat het boze is.

EINDE HOOFDSTUK 11